

24 JAN 1953

STATE LEGISLATURE, MADRAS

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

NINTH SESSION OF THE FIRST LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Volume XXXVI (Nos. 1 to 3).

23rd to 25th October 1956.

TABLE OF CONTENTS.

Tuesday, the 23rd October 1956.

	PAGES
I Questions and Answers	1-30 65
II Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Governor	31
III Statement under rule 40 <i>re</i> forcible recovery of short-term manure loans from ryots of Satankulam area	31-32
IV Statement of Hon. Speaker <i>re</i> change in the composition of the Assembly consequent on the Reorganization of States	32-33
V Presentation of the Reports of the Committee on Estimates.	33
VI Government Bills—	
(1) The Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1958	33-42
(2) The Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1958	42-45
VII Government Motion—Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules <i>re</i> change in the Order of Business	42
VIII One-hour discussion under rule 56 of the Assembly Rules <i>re</i> Madras-Andhra Border Disputes	45-63
IX Paper laid on the table of the House	63-64

Wednesday, 24th October 1956.

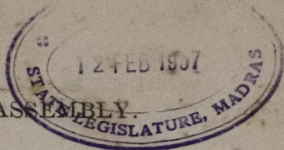
I Questions and Answers	67-78
II Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Council	78
III Presentation of the reports of—	
(1) The Public Accounts Committee	78-79
(2) The Committee on Subordinate Legislation	79

Wednesday, 24th October 1956—cont.

	PAGES
IV Point of information <i>re</i> President's assent to Fair Rent Bill and the Malabar Tenancy Bill	79
V Government Bills—	
(1) The Madras Estates (Supplementary) Bill, 1956 ...	79-89
(2) The Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 ...	89-91
VI Government Motion—Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules <i>re</i> change in the Order of Business ...	91
VII Resolution of thanks to the Hon. Speaker and resolution of thanks to the retiring Members consequent on the Reorganization of States	91-128
VIII Paper laid on the table of the House	128
<i>Thursday, 25th October 1956.</i>	
I Questoins and Answers	129-139
II Statement under rule 40 of the Assembly Rules <i>re</i> Satyagraha by beedi workers in Salem Town	139-141
III Statement of Hon. Minister for Finance <i>re</i> grant of enhanced dearness allowance to non-gazetted Government servants	141-143
IV Government Bill—The Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956 (L.A. Bill No. 26 of 1956)	144-148
V Valedictory speeches—Resolution of thanks to the Hon. Speaker and resolution of thanks to the retiring Members of Madras Legislative Assembly consequent on the Reorganization of States— <i>cont.</i>	148-194
VI Paper laid on the table of the House	194
Index	199-211

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 23rd October 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Pay and dearness allowance of N.G.Os.

* 285 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolution passed at the Non-Gazetted Officers' Conference held on 20th May 1956 at Madras requesting the Government to redress their grievances in regard to the increasing of their pay and dearness allowance on a par with similar employees of the Government of India, etc.; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) A representation has been received from the Association for enhancement of dearness allowance and it is under consideration.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, recently there appeared in the Press the news that the Government have constituted a committee to enquire and make suitable recommendations with regard to enhancement of dearness allowance. May I know whether that committee submitted its report and what action was taken by the Government on that report?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A committee was constituted to go into the question of dearness allowance, subject to the revenue position of the Government also being taken into consideration. The committee has not yet submitted its report. It is expected that the report will be submitted very early.

SRI A. M. RATHNASWAMY : As the agitation of the N.G.Os. has been a longstanding one and inasmuch as efficient and smooth administration of the State requires a contented staff, what possibilities have been explored by the Government to create at least a modicum of contentment among the administrative staff?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : While I need not go into the assertions which the hon. Member has made, I may inform him that the whole matter is under the consideration of the Government.

[23rd October 1956]

SRI M. PALANIYANDI : நமது சென்னை அரசாங்க ஊழியர்கள் சம்பள உயர்வு கோரி பல நாட்களாக கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தார் அவர்களுடைய ஊழியர்களுக்கு ஏற்கெனவே 50 என்று இருப்பதை 60 ஆக உயர்த்துகிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல மத்திய அரசாங்கத்தாரிடம் சப்ஸிடி வாங்கியாவது உதவி செய்ய முயற்சி செய்வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது எல்லாம் ஆலோசனையில் இருந்து வருகிறது.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : There appeared in the Press about two days ago a statement purporting to have been made by the Hon. the Chief Minister that a pay commission was going to be constituted to go into the question of pay and other emoluments of the N.G.Os. Is that statement correct and, if so, what made the Government to propose the constitution of a pay commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I have not seen the Press report.

SRI S. RAMALINGAM : நீண்ட நாளாகவே கிராம அதிகாரிகள் தங்கள் சம்பளத்தையும் உயர்த்தவேண்டுமென்று கோரி வருகிறார்கள். என்-ஜி-ஓக்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த யோசிக்கும்போதே கிராம அதிகாரிகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தவும் யோசிக்கப்படுமா ? அல்லது அந்தக் கமிட்டியினால் பரிசீலனை தனியாக நடைபெறவேண்டுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா விஷயங்களையும் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யும்படிதான் கமிட்டியிடம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய சிபார்சைப் பார்த்தபின்ன்தான் மற்ற விஷயங்கள் எல்லாம் தெரியும்.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Since this question has been pending for a long time and interested parties are creating trouble all the time on the eve of elections, will the Government finish this matter once for all one way or the other, before the ensuing general elections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not so easy to finish the matter, because it involves a great financial burden to the State.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : I am told that in the Travancore-Cochin State, the lot of the Non-Gazetted Officers is slightly better, the minimum pay drawn by a Government servant being fifty rupees. Will the Madras Government make a declaration raising the minimum pay to at least that level with effect from 1st November 1956?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think recently the Travancore-Cochin Government have upgraded the dearness allowance. The upgrading was done just before the Ministry quitted office and the financial implications of it will have to be taken into consideration by the future ministry. Anyhow, all these will be taken into consideration by the committee which we have constituted in making its recommendations.

23rd October 1956]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சென்னை அரசாங்கத்தாரிடமும் மத்திய அரசாங்கத்தாரிடமும் வேலை பார்க்கின்ற குமாஸ்தாக்கள் ஒரே தரமானவர்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுடைய சம்பளமும் சமமாக, ஏற்றத்தாழ்வு இன்றி இருக்கவேண்டுமென்கிற தத்துவத்தையாவது முதலில் அரசாங்கத்தார் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதை ஒரு தனிக் கேள்வியாகப் போட்பால் எல்லா அடிப்படைத் தத்துவங்களையும் அலசிப்பார்த்துப் பதில் சொல்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether dearness allowance will be fixed taking into consideration the cost of living index in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not want to anticipate the recommendations of the committee which we have constituted.

SRI M. KALYANASUNDARAM : This question has been under the consideration of the Government for a very long time, at any rate ever since this Assembly was constituted. For the past ten years or so, the N.G.Os. including the last grade servants did not get any revision of pay. In view of this, if it is not possible for our Finance Minister to take a quick decision, will he consider the question of giving at least some *ad hoc* increase to be absorbed in the increase that may be recommended by the committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A committee has been constituted and I am not able to say what they will be recommending. After they make recommendations, the Government will take into consideration all these aspects and take a decision.

SRI K. VINAYAKAM : வாழ்பேரகிற தேர்தலில் என்-ஜி-ஓக்கள் 11-10 ஆட்சியாளர்களுக்கு விரோதமாகப் போவார்கள் என்பதற்காகப் பயந்து அரசாங்கத்தாரால் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற வதந்தி ஊரில் இருக்கிறதே, அது உண்மையா? அல்லது உண்மையிலேயே என்-ஜி-ஓக்களுக்கு அரசாங்கம் ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு கமிட்டி போடப்பட்டதா? அல்லது தேர்தல் வருகிறவரை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு ஏதோ செய்கிறோம் என்று சொல்லி காட்டுவதாகக் காட்டி, தேர்தலுக்குப் பின்னால், 'அதைச் செய்ய முடியாது, காரணம் பணம் இல்லை' என்று சாக்குப் போக்கு காட்டுதற்கு இந்தக் கமிட்டி போடப்பட்டதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுமாதிரிதான் மற்ற கட்சிகளைப்பற்றியும் சொல்கிறார்கள். தேர்தல் காலத்திலே என்-ஜி-ஓக்களிடையே அதிருப்தியை வளர்ப்பதற்குப் புகை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று மற்ற கட்சிகளைப்பற்றி புகார் சொல்கிறார்கள். அதற்கும் இதற்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. அவர்களுடைய குறை நியாயமானது என்பதை எதிர்க் கட்சிக்காரர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நியாயமான குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இப்பொழுது நடவடிக்கை எடுப்பதை வரவேற்பதை விட்டுவிட்டு, 'தேர்தலுக்காக' என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

[23rd October 1956]

SRI S. R. ARUMUGAM : ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்யக் கூடிய ஊழியர்களும் குறைவான சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அவர்களும் என-ஜி-ஓ. கிரேட்டில் வருகிறார்களா? அவர்களுடைய சம்பள அலவன்ஸ் விஷயமும் கவனிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதையும் கமிட்டி ஆலோசனை செய்து சிபார்சு செய்யும்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the reply given by the Hon. Minister to the supplementary question put by the hon. Member Sri S. Ramalingam regarding village officers is 'That question is also under the consideration of the Government'. May I know from the Government whether technically these village officers are not treated as non-gazetted officers? Practically they have got all the responsibilities of non-gazetted officers. Have the Government given the power to the committee to consider village officers also as non-gazetted officers and to that extent consider the question of increasing their emoluments?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Village Officers form a separate category. They are not full-time Government officials and, therefore, their question will have to be considered on a separate basis. I am sure the committee would consider whether their salaries and allowances also would require any enhancement.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, pending the report of the enquiry committee, will the Government be pleased to grant to the non-gazetted officers a token increase in the allowance or a loan as requested by them in view of the reorganization of the States coming into force on 1st November 1956? Will the Government make such a declaration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The reorganization of the States has nothing to do with this question. As regards the suggestion that a token payment or a token loan may be granted, I may inform the hon. Member that I am expecting the committee's report within a few days. I hope it would be possible for the Government to take a decision very soon.

SRI M. KALYANASUNDARAM : The Hon. the Leader of the House was replying to every question that the committee would go into it and decide. May I know the terms of reference to the committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry that I do not have them with me. But the committee has been asked to look into the question of the grant of dearness allowance with reference to the resources of the State.

SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Government consider the desirability of giving one year's salary to all non-gazetted officers as loan to meet their immediate needs and recover this amount on a long term basis?

23rd October 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think an assurance that one year's pay will be given as loan, can be given. I do not think we will have money for that.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, the Hon. Minister said that the committee would consider the demands of village officers also. The appointment of a Cabinet Sub-Committee to go into this question was very much in the air. After this committee was actually appointed, the committee's decision was reported to be imminent. May I know what has become of that committee and its decision?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Cabinet Sub-Committee was appointed for the purpose of finding out how the system of village officers should be reorganized. This is a more comprehensive question, and this is being looked into by the Cabinet Sub-Committee. The committee in question will look into the immediate aspect of pay and allowances.

SRI V. GOPALA GOUNDER : Sir, do the officers and servants of local bodies come under this category?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is my impression.

SRI S. RAMALINGAM : என்-ஜி-ஒக்களுக்கு சர்க்கார் அளிக்கக்கூடிய அலவன்சு சம்பந்தமான முடிவு நவம்பர் 1-ந் தேதிக்குள் எடுக்கப்பட்டால், இங்கிருந்து பிரிந்து செல்லக்கூடிய என்-ஜி-ஒக்களுக்கும் அந்தச் சலுகை கிடைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, நவம்பர் 1-ந் தேதிக்குள் சர்க்கார் இது விஷயத்தில் ஒரு முடிவு எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எவ்வளவு சீக்கிரம் முடிவு எடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் எடுக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : Questions Nos. 286 and 287 will be taken up together.

Misuse of export permits

* 286 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether co-operative societies are given permits to export chillies and onions to foreign countries;

(b) whether any of the permits given to societies have been cancelled for misuse of the permits; and

(c) whether such permits are periodically checked?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir, (b) No, Sir, and (c) Yes, Sir.

[23rd October 1956]

* 287 Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government received any complaint on 24th December 1955, 26th December 1955, 28th December 1955, 3rd January 1956, 20th January 1956, 21st January 1956, 28th January 1956, and 12th March 1956 from the public of abuse of the permit issued to Salem Co-operative Marketing Society for exporting chillies to Ceylon, by the president of the society;

(b) what those complaints are;

(c) who is the president of the marketing society; and

(d) what action the Government have taken on the complaints?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Government received complaints, dated the 12th, 24th and 26th December 1955, the 3rd and 21st January and 12th and 29th March 1956.

(b) The complaints mainly related to alleged misuse of permits issued for export of chillies and the division of profit earned in the transaction among the office bearers of the Salem Co-operative Marketing Society and certain officials of the Co-operative department.

(c) Sri S. Arunachalam.

(d) The Registrar of Co-operative Societies has been asked to take departmental action against the persons responsible for irregularity.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, the bulk of chillies and onions is produced in the southern districts of our State. But the quota fixed for the last three years is very low when compared to West Bengal, which is not a surplus State in chillies and onions. May I know, Sir, why the quota is fixed so low when there is a surplus of chillies and onions in our State? Will the Government make representations to the Central Government to increase the quota allotted to Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This is a different question. But anyhow I shall answer. The Government are also interested in keeping down the prices of chillies that are consumed by the people in this State. Therefore, taking into account the fluctuating prices, the Government fix the quota from time to time.

SRI M. PALANIYANDI : நமது மாகாணத்தில் மிளகாய், வெங்காயம் அதிகமாக விளைந்தம்கூட, அவை நமது மாகாணத்திலிருந்து கல்பத்தாவுக்கு ஏற்றுமதியாகி, அங்கிருந்து வெளியிடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதால், அங்குள்ள நடுத்தரர்களுக்கு லாபம் கிடைக்கிறது. ஆனால், சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ளவர்களுக்கு இவைகளை உற்பத்தி செய்வ தினால் போதுமான விலை கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, இங்கு உற்பத்தியாகும் மிளகாய், வெங்காயம் போன்ற பொருள்களை நாமே நேரடியாக ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வேண்டிய பெர்மிட்களை அரசாங்கம் கொடுப்பதற்குவேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்கிறேன்.

23rd October 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுபற்றி ஒரு தனி கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்வேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சேலம் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியைப்பற்றி வந்திருக்கக்கூடிய குற்றச்சாட்டுகளை விசாரித்து அந்த நிர்வாகிமீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகவேண்டி ரிஜிஸ்திராருக்கு உத்தரவு பிறப்பித்திருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். லீசா ரணை நடந்து கிட்டத்தட்ட ஏழு எட்டு மாதங்களுக்குமேல் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அந்த நிர்வாகிகள் அப்படியே நிர்வாகத்தில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெரியவில்லை. ஆனால், அதற்குப்பதிலாக அந்த சொஸைடியிலேயே இருக்கக்கூடிய சிப்பந்திகள் யார் யார் சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு தகவல் கொடுத்தார்களோ அவர்களமீது சந்தேகப்பட்டு, அவர்களமீது நடவடிக்கை எடுக்கிற விசித்திரத்தைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. ஆகவே, இதுவிஷயத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்களமீது தக்க நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இலாகாவின் மூலம் விசாரணை நடத்தவதுடன், போலீஸ் விசாரணையும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதன் விவரங்கள் இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை. மற்ற விவரங்கள் பற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN : நம்முடைய மாகாணத்து மினகாய் அதிகம் உறைக்கிறபடியினால் இலங்கையர்கள் ஜப்பானிய மினகாயை விரும்புகிறார்கள் என்று தெரியவருவதால், ஜப்பானிய மினகாயை நம் ராஜ்யத்தில் பயிர் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுபற்றி எனக்கு விவரம் ஒன்றும் தெரியாது. கனம் அங்கத்தினர் மேலும் விவரங்கள் சொன்னால் அதைப்பற்றி விவசாய இலாகாவிலே பரிசீலனை செய்யலாம்.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, onions and chillies are exported through marketing societies. But the marketing societies are not directly exporting or selling the commodities. They are sending the commodities through private merchants who are pocketing an enormous amount of profit. Because of this the peasants have to suffer. People in Singapore and other places are getting South African onions and Egyptian onions at lower prices. Will the Government export direct to foreign countries these commodities under the supervision of the High Commissioner?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Hon. Member may put a separate question.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : கூட்டுறவு சங்கத்தின்மீது புகார் ஏற்பட்டு சற்றேறக்குறைய 12, 13 மாதங்களுக்கும் மேல் ஆகிவிட்டன. விசாரணை துவங்கி 10, 12 மாதங்கள் ஆகியும் இன்னும் முடிவு ஏற்பாத காரணத்தால் அந்தக் கூட்டுறவு சங்கம், கடைசியாக வேலை செய்த ஒருவரை இப்பொழுது சஸ்பெண்டு செய்துகொண்டு, அவருக்கு யாரும் சாதகமாக சாட்சியம் சொல்லவில்லை என்ற காரணத்தால் நிர்வாகத்தார் உத்தியோகத்தில் இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். உத்தியோகத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், அங்கே இருக்கக்கூடிய சாட்சிகளைக் கலைத்து தங்களுக்குச் சாதகமாக ஆக்கிக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் மீது எவ்வளவு சீக்கிரம் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே வேலையிலிருந்து இப்பொழுது சஸ்பெண்டு

11-20
a.m.

[23rd October 1956]

செய்யப்பட்டிருப்பவரை தற்காலிகமாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, உண்மையான ரூசு கிடைத்தபிறகு அதற்குமேல் அந்தப் புகாரைப்பற்றி முடிவு செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் இப்பொழுது கூறியதைக்கொண்டு மேலும் இதுபற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும்.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Is it a fact that in the first quarter of 1955, a permit to export 150 tons of chillies and 75 tons of onions was issued to the Salem Co-operative Marketing Society and is it a fact that instead of purchasing chillies and onions from the respective areas of operation by this society, they authorised the shipping merchants in Dindigul and Nagapattinam to export chillies to Ceylon and other places under the said permit which resulted in the Directors earning an illegal profit to the extent of Rs. 80,000?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that the whole matter is under enquiry.

SRI M. KALYANASUNDARAM : புகார்கள் பூராவும் விசாரணையில் இருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு விசாரணை நடத்திதாகவேண்டும். நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் விசாரணை நடத்துவதால் சாட்சிகள் சாட்சியம் கொடுக்க பயப்படுகிறார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் நிர்வாகஸ்தர்களை “சூப்பரீட்” செய்து விட்டு ஸ்பெஷல் ஆபீஸரை நியமிப்பதை சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது கனம் அங்கத்தினர் கூறியதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு மேற்கொண்டு கவனம் செலுத்துகிறேன் என்று நான் சற்று முன்பு சொன்னேன். விசாரணை செய்வதிலே விசாரணை செய்கின்றவர்கள் எந்தெந்த வகையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் சரிவர உண்மை புலப்படுமோ இதுபற்றியெல்லாம் கவனம் செலுத்தி விசாரணை நடத்தப்படும்.

*District Rice and Flour Mill-Owners' Association,
South Arcot district*

* 288 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that in 1955, the District Rice and Flour Mill-Owners' Association, South Arcot district, requested permission of the Government to start a co-operative society :

(b) if so, whether the permission has been granted; and

(c) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

(c) The reasons for not granting permission are as follows :—

(1) The Association will be able to collect a share capital of Rs. 20,000 only. It will not be able to attract local deposits to any appreciable extent to enable it to carry on its loan policy without depending on the Central Bank for the required financial assistance.

23rd October 1956]

(2) The South Arcot District Co-operative Central Bank which considered the proposal has resolved in its Executive Committee meeting not to finance the proposed society on the ground that it will consist of small capitalists and that the issue of loans to the extent of Rs. 10,000 per individual will be against the principles of co-operation.

(3) It has also been ascertained from the Association, that if the Central Bank is not inclined to finance the proposed society, it will have to come up to Government for finance.

(4) The present policy of the Government is to encourage hand-pounding and to discourage hulling of paddy and crushing of oil in mills.

Agricultural income-tax

* 289 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations in May 1956 from the Planters requesting provisions for stay of collection of tax by appellate authority in the levy of agricultural income-tax; and

(b) whether the Government have issued any instructions to the Income-tax Officers to stay collection of taxes in cases where appeals are pending?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) No, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Have the Government's attention been drawn to the fact that there is no provision for stay in matters where appeals are pending?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The position is this. As regards appeal from the Agricultural Income-tax Officer to the Assistant Commissioner, I understand that as a matter of fact the tax is not collected until the appeal is over. As regards appeal from the Assistant Commissioner either to the Tribunal or the Commissioner, it is governed by the ordinary rule.

* 290 Q.—SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any official has been recently appointed as Special Agricultural Income-tax Officer for the Kollegal taluk area or for any assessee in the taluk; and

(b) if so, from what date?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Kollegal taluk of Coimbatore district is under the jurisdiction of the Agricultural Income-tax Officer, Coimbatore. No special Agricultural Income tax Officer for the Kollegal taluk area or for any assessee in that taluk has been appointed by the Government.

(b) Does not arise.

[23rd October 1956]

Open-air cinema theatre on the Marina Beach, Madras

* 291 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether foreshores of Marina Beach, Madras, would be flood-lit;

(b) if so, the amount to be spent;

(c) whether any open-air cinema theatre would be constructed on the Marina; and

(d) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) A portion of the foreshore opposite to the office of the Inspector-General of Police has already been flood-lit by the Corporation of Madras.

(b) Rs. 10,000.

(c) No, Sir.

(d) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know whether the foreshore of other beaches such as San Thome Beach and Elliot Beach will also be flood-lit and if not why not?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: It is for the Corporation of Madras to consider that matter. If they approach the Government, the Government would consider the question of giving the necessary sanction. I believe there is some such proposal in this connection.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, this kind of flood-lighting the foreshore of the Marina Beach has put an end to the burglars having their own way in that dark area and thus has done immense good to the public. Will the Government therefore come to the aid of the Corporation and see that the loan applied for by the Corporation for flood-lighting the other areas of the beach is sanctioned at an early date?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That is what I have said. If they approach the Government the Government will consider the matter. Their application has not yet reached me. When it reaches me, I shall look into it and see what can be done in the matter.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, will the Government see that this flood-lighting does not affect the activities in the Lovers' Corner of the Marina Beach. (Laughter.)

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: It is a special interest that the hon. Member evinces for which I cannot give any guarantee.

23rd October 1956]

Management of Harijan hostels in Tiruchirappalli district

* 292 Q.—SRI R. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any hostels for Harijan pupils are managed by one and the same person in Tiruchirappalli district, in contravention of existing orders of the Government; and

(b) if so, why?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Non-payment of salaries to Ganapat High School teachers, Kallai, Kozhikode

* 293 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaints from the teachers and other organizations of the Ganapat High School, Kallai and Kozhikode in Malabar district regarding the non-payment of salaries to the teachers in those schools; and

(b) if so, the steps taken by the Government to avert the enforced strike of the teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The hon. Member is referred to the answer given to clause (b) of the Legislative Assembly Starred Question No. 116, answered on 16th August 1956.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know whether the Government have considered a recent memorandum sent by the teachers suggesting that the Government may take over the management so that in future the teachers may have regular payment and security of service?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We have received the report from the Director also about this. There are many irregularities in the conduct of the school. It is rather a serious matter. Therefore, it has to be referred for further enquiry. I am afraid the final decision will have to be taken by the Kerala Government.

SRI M. NARAYANA KURUP : Have the Government any information as to the month up to which the employees have been paid and for how many months, their salaries are outstanding?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The teaching grant is being paid even in advance so that the teachers' salary may be paid. I do not have the exact information which the hon. Member wants.

[23rd October 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether the Director of Public Instruction, in his report, has made any specific recommendation to the Government to compel the management to run the institution properly in future?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The only course open is for the Government to take over the management of the institutions. That would mean additional liability to the Government. We thought it may not be proper for us to take such a step on the eve of partition. We will be passing on the entire file with all the papers and reports to the future Kerala Government to pass orders in the matter.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I understand the spirit of the answer given by the Hon. Minister. The District Board of Malabar has, I understand, come forward to take up the management. A statement has been made by the President of the Board in a meeting convened to consider this matter that the Board is prepared to take over the management. Can the Government take such steps which will enable the Board to take up the management?

11-30 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The school, with reference to which this representation has been made, is located within the limits of the Kozhikode Municipality. As a matter of fact, the Municipality is also anxious to take over the school and run it. So, in view of these competing claims, we thought that it might be better for the future Kerala Government to pass final orders.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : With regard to competing representations made by the Municipality and the District Board, to which a reference has been made by the Hon. Minister, I may state that within a week or so both the Municipality and the Malabar District Board will come to an agreement by negotiations. In view of that, will the Government give facilities either to the Municipality or to the District Board to take over the management of the school?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : By that time, we will cease to have any responsibility or jurisdiction over this area.

Cow slaughter in Madras State

* 294 Q.—**SRI V. R. KRISHNA AYYAR :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether Government have any proposal to ban cow slaughter in Madras State; and

(b) whether the Veterinary department has enforced humane form of killing in licensed slaughter-houses?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) Yes, Sir.

23rd October 1956]

Central grant for activities against filarial infection in the Madras State

* 295 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the total amount received by the State Government from the Central Government by way of grant for carrying out curative, preventive and research activities against filarial infection in the State of Madras; and

(b) the total amount spent in the Malabar Coastal area during the year 1955–56?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) The total Central grant to the value of Rs. 1,28,342 was received in the shape of equipment and materials.

(b) The total amount spent by the State Government in the Malabar Coastal Area during 1955–56 is Rs. 44,924 of which Rs. 24,289 was by way of grants to local bodies.

Floods in June-July 1956 in South Kanara

* 296 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of persons rendered homeless in the Kasargod taluk, South Kanara district, on account of heavy rains and floods in the last week of June and first week of July 1956;

(b) the number of houses that collapsed;

(c) the extent of paddy crops destroyed; and

(d) the relief measures taken by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) 47 families were affected.

(b) 47 houses were damaged.

(c) An extent of 420 acres of wet lands in Kasargod taluk and Hosdrug sub-taluk was affected by the floods and the estimated loss is reported to be Rs. 1,02,500.

(d) The affected persons in Kasargod taluk were immediately removed to safer places. Milk powder, vitamin tablets, rice, clothes and free cash grants were distributed to the victims. The Health staff took precautionary measures against outbreak of epidemics. Gruel centres were opened in the affected area. Takkavi loans are being granted liberally.

SRI K. P. GOPALAN: May I know from the Hon. Minister whether the Government have instructed the Collector of South Kanara to take permanent steps to prevent the destruction from floods which is the usual thing there every year?

[23rd October 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : For the present, the Government have issued all instructions to tide over the difficulty but as regards permanent steps, probably it will be more a matter for the new State.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know what steps the Government have taken with regard to the representation from a tenant in the Cheruvathur firka who was evicted by the landlord by utilizing the occasion when floods enundated that area? That is, when the 'ulkudi'—house—where the tenant was residing had been washed away by the flood and the Government gave some financial aid for the reconstruction of the house, the landlord concerned did not permit the tenant to reconstruct the house on the same spot; thus denying the house-site to him. The matter was represented to the Government. May I know what steps the Government have taken to rehabilitate that tenant?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Surely, this sort of question requires notice.

Shortage of cement supply

* 297 Q.—SRI N. K. PALANISAMY AND M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the causes for the shortage in cement supply in the State during the year 1956; and

(b) whether any representations have been made to the Central Government to augment the supply of cement?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) Inadequate allotment of State quota by the Centre, export to other States in the Indian Union and foreign countries, and restrictions on the free movement of cement in certain sections of the Southern Railway Zone were the chief causes.

(b) Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether this Government have received any reply from the Central Government for their representations?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : No, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I agree that the Central Government have not allotted adequate quantity of cement for our State. But the situation in our State is not as though cement is not available. Even the 30 or 35 thousand tons of cement which is allotted to our State goes into the blackmarket. If one is able to pay Rs. 10 or Rs. 11 for a bag of cement as against the controlled price which is less than Rs. 6, there is no difficulty in getting any

23rd October 1956]

quantity of cement. What steps the Government will take to see that the quantity that is available does not go to the blackmarket but sold to the people at controlled rate?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: When a similar question was raised on the last occasion on this subject, I told this House that we would issue instructions to the Collectors and others to issue cement under a permit to the people who required it and that the quantity of cement in the Lands of all stockists would be checked and would be offset against the requirements of the permit-holders also. Some such step can only obviate the evil of blackmarket.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Considering the acute shortage of cement in the State, will the Government make a strong representation to the Central Government to increase the quota of this State?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Yes, we have already made representations and the Central Government in a way told us that they would be importing cement also from abroad to augment the supply for meeting the shortage of cement in the country.

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER: May I ask the Government whether they have got any definite policy or plan in the matter of distribution of cement?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Which Government, this Government or the Central Government, I fail to understand?

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER: Of course, the present Government of Madras.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The Madras Government have got no policy in respect of this matter as they are not the distributors of this commodity. It is the Central Government which are controlling and allotting the quota. So, we have nothing to do with this matter.

SRI M. PALANIYANDI: நமது மாகாணத்தில் மூன்று சிமென்ட் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய கோட்டாவை மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்துவருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி சிமென்ட் இந்த அரசாங்கம் வாங்கி அதைத் தாசில் தார் மூலமாக 50 பர்சென்டும், ஆனாரி சிமென்ட் கண்ட்ரோலர் மூலமாக 25 பர்சென்டும் மற்ற 25 பர்சென்டை வியாபாரிகள் மூலமாகவும் ஜனங்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் தற்கால நிலைமையில் நடக்கிறது என்னவென்றால் தாசில்தாரருக்குக் கொடுக்கப்படும் 50 பர்சென்ட் சிமென்ட் அவர்களுக்குக் கிடைப்பது இல்லை. அது பிளாக் மார்க்கெட் மூலமாக வியாபாரம் செய்யப்படுவதாகத் தெரிய வருகிறது. அதற்குக் காரணம் நம்முடைய மாகாணத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் சிமென்ட் மத்திய அரசாங்கத்தாரால் விநியோகம் செய்யப்படுவதால்தான். மற்றும் நமது மாகாணத்திற்கு வேண்டிய கோட்டாவை அவர்கள் கொடுத்து வருகிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் சிமென்டை உற்பத்தி செய்துவிட்டு அதையே நாம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து வாங்கிக்

[23rd October 1956]

கொள்வதால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் நம்முடைய மாகாணத்தின் பணம் மற்ற மாகாணத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் போகிறது. இதைத் தடுக்க இலாப பரிசீலனை செய்து இந்த அரசாங்கம் ஏதாகிலும் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும் விஷயங்களைப் பற்றியெல்லாம் நாங்கள் பரிசீலனை செய்துகொண்டுதான் வருகிறோம். இதற்கு முன்னதாக இப்படிப்பட்ட கேள்வி வந்தபோது கூட இதைப்பற்றி நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்று கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். மற்றும் பிளாக்மார்கெட்டில் விறகப்படுவதைத் தடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இங்கு உற்பத்தி ஆவதை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு அதைக் கண்டரோல் முறையில் விநியோகம் செய்வதால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு தேவையுமே அளவுக்கு அவர்கள் நமக்கு கோட்டா கொடுக்கவில்லை. ரேஷன் பண்ணுகிற மாதிரி அவர்கள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மற்றும் அவர்கள் டெனி நாட்டிலிருந்தும் வரவழைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி வரவழைத்துக் கொடுத்தால் இங்குள்ள நிலைமை சரிநின்றுவிடும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதன்பிறகு இந்தநாட்டில் ஒரே வலையில் சமீபமே விறகப்படும், அதற்காக இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருப்பதாகவும் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றியும் இந்த அரசாங்கம் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

SRI R. V. SWAMINATHAN : The Hon. Minister has just now stated that a similar question had been raised on a previous occasion and that he replied that the Government would issue instructions to the Collectors to check this evil of blackmarket. May I know whether such instructions have been issued to the Collectors and if so, what is the present position?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Orders have not been passed. I said that orders would be issued. It is being examined by passing what orders the object could be achieved.

11.40 a.m. SRI N. K. PALANISAMY : In spite of the instructions issued to the Collectors the public are not getting enough cement. May I know whether the Government will make arrangements for distributing cement through co-operative stores?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The matter is being examined. The question of what instructions should be issued to the Collectors is under the consideration of the Government. No instructions have so far been issued to the Collectors and, therefore, there is no point in saying that Collectors have not carried out our instructions. The matter of issuing instructions in the best manner possible to avoid all loopholes in the working of the control imposed in the matter of distribution of cement is under the consideration of the Government.

SRI M. KALYANASUNDARAM : It is stated that the Government have instructed their officers to issue permits for the sale of cement. Even if we get permits from the authorities of the Government, they are not honoured by the stockists. The stockists

23rd October 1956]

are appointed by the Honorary Cement Controller, and not by the State Government. This anomalous position creates difficulties. If only the Government have powers in the matter of appointment of stockists, they will have greater control over them. Usually Factory Managers are appointed as Cement Controllers and Government have no control over them. I suggest that the function of distribution of cement should be taken over by the Director of Industries.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I cannot say offhand whether than can be done. But we have got power to compel the stockists to give an inventory of their stocks of cement. When it is ascertained that they have got stocks, they cannot say that they cannot meet the demands of the permit-holders. That is the only thing we can insist on the stockists. The Central Government are administering controls in respect of distribution of cement and they are issuing instructions in the matter. We will make necessary representations to them to avoid all leakages in the matter of distribution of cement.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Blackmarketing is carried on right at the gates of the factory itself. If one takes Rs. 200 per ton he will be able to get any amount of cement easily, because the distribution of cement is effected under the order of the Honorary Cement Controller. Will the Government consider the suggestion of abolishing the posts of Honorary Cement Controllers?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : If the hon. Member establishes a case that they are abusing their position, certainly we will insist on the Central Government that the posts of Honorary Cement Controllers should be abolished, and that the Government themselves should have power to control the distribution of cement.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : சிமெண்டு நெருக்கடி திரும்பவரையில் ஒரு நல்ல விநியோக முறையை ஏற்படுத்தினால் தேவலை என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்போது தாசில்தாரை விட்டு சில மூட்டைகளை விநியோகிக்கச் சொல்லுகிறார்கள். அவர் தடிக்கு இஷ்டப்பட்டவர்களுக்கு, அதாவது கடன் வாங்கப் போகும்போது அவருக்கு அநுகூலமாக இருப்பவர்களுக்கு, அந்த மூட்டைகளைத் தள்ளிவிடுவதாக எங்கோ ஜில்லா சில பேச்சு அடிபடுகிறது. இதற்காக ஒரு கமிட்டியையாவது நியமனம் செய்து, விமெண்டு விநியோகம் செய்யப்படவேண்டும், எப்படி விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்பதைப் பரிசீலனை செய்து, இந்த இரண்டையும் அதனிடம் ஒப்படைக்க மந்திரி அவர்கள் யோசனை செய்வாரா ?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : இதுவரையிலும் சிமெண்டு தனிப்பட்டவர்களால் சரியாக விநியோகிக்கப்படவில்லை. அவற்றை சர்க்கார் இலாகா விநியோகிக் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றார்கள் பலர். இப்போது தாசில்தாரே சரியாக நடப்பது இல்லை போல கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார் இவை எல்லாவற்றையுமே அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. SHANMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் நாட்டில் போதுமான அளவுக்கு சிமெண்டு உற்பத்தியாகியும்கூட சிமெண்டு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. கேட்டால் மத்திய சர்க்கார் இவ்விஷயத் தில்

[23rd October 1956]

உத்திரவு. போடவேண்டியவர்கள் என்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் சிமெண்டுக்கும் அவர்கள் தலையீடு. இதனால் தான் தென்னாடு தனித்துப் போகவேண்டுமென்று வெகுநாளாகவே சொல்கிறோம். அது எப்படி இருந்தாலும், வடநாட்டு ஆதிக்கம் சிமெண்டு விஷயத்திலாவது தென்னாட்டில் தலையிடாமல் இருக்கட்டும் என நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குச் சொல்வார்களா?

MR. SPEAKER : It is not a supplementary question.

Harijan Welfare School at Panathur, Kasargod taluk

* 298 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of children studying in the Harijan Welfare School at Panathur in Panathady village, Kasargod taluk, South Kanara district; and

(b) the number of teachers working there?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) 69.

(b) 2.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know in how many classes—in four classes or in two classes—these children are grouped?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I think they are grouped in two classes.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : They cannot be grouped in two classes. In a Lower Elementary School, there will be at least five classes, one for each standard. It will be quite unwieldy if all the children are grouped in two classes. Also, instruction given to the pupils will not be effective unless one teacher is put in charge of a class. Will the Government, therefore, take steps to see that sufficient number of teachers are appointed in that school so that the instruction given to the pupils may be effective?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : There are only 69 children. Every class containing 35 to 40 students is managed by one teacher. Previously there was only one teacher and as he could not manage the school, a request was made that an additional teacher may be appointed. Accordingly, the Government sanctioned an additional teacher. I, therefore, do not see any difficulty in managing the school.

*Endowment for the Vivekananda Vidyalaya High School,
Tiruchirappalli district*

* 299 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Director of Public Instruction, Madras, has received any complaint from one Sri P. Pappu Reddiar of Vairichettipalayam in April 1956, regarding the valuation of the

23rd October 1956]

endowment for the Vivekananda Vidyalaya High School, Vairichettipalayam in Tiruchirappalli district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) On an investigation of the matter by the department, it has been found that the complaint is not true.

SRI K. V. RAMASWAMI : வைரச்செட்டிப்பாளையம் விவேகானந்தா உயர்தரப் பள்ளிக்கு எண்டோமெண்டு செய்யப்பட்ட நிலம் ரிசர்வு பாரஸ்டை ஒட்டிய நிலங்களா? அதை விசாரணை செய்ததில் அதிகாரிகள் சார்பாக நடக்கவில்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : குறைந்தது ஆயிரத்து நூறு ரூபாய் வருமானம் வரும் நிலமாக இருக்கவேண்டும். இவ்வாண்டு அந் நிலத்தின் வருமானம் ஆயிரம் ரூபாய். நூறு ரூபாய்தான் குறைவு. ஆகவே, அதிகாரிகள் தவறாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : May I know what is wrong in the valuation of the land alleged in the complaint? Are the lands dry or wet and if they are wet lands, may I know, what is their extent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the classification of the lands. But the whole matter was gone into and it was found that there was an annual income of about Rs. 1,000 from those lands. Therefore, there cannot be any serious complaint about the endowment.

Construction of a footpath from Moolakkatavu to Kunnanur in North Malabar

* 300 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government propose to construct a footpath from Moolakkatavu to Kunnanur in Chirakkal taluk, North Malabar and

(b) if so, when the construction work will begin?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The construction of a footpath from Moolakkatavu to Kunnanur in Chirakkal taluk, North Malabar, was included in the overall programme of the Payyanur Block for the quarter ended 31st December 1954.

(b) The execution of the work was dropped as both the Ramanthali Panchayat Board and the Grama Seva Sangam of the village were not prepared to take up the work with 50 per cent Government grant.

SRI K. P. GOPALAN : I think, Sir, a small correction has to be made in the name of the village 'Kunnanur'. It should read as Kunnalur. In view of the fact that the people who have to

[23rd October 1956]

travel from Moolakkatavu to Kunnalur have to walk about 4 furlongs in water and in view also of the fact that the Collector of Malabar has recommended that a footpath should be built from Moolakkatavu to Kunnalur, may I know whether the Government will take up the construction of the footpath? May I also know whether the Government have received any representations from the people that the scheme should be taken either under Local Development Works or under the schemes to be implemented under the Five-Year Plan? Will the Government be pleased to issue instructions that the construction of the footpath should be taken up either under the Local Development Works or under the Five-Year Plan?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Under the Local Development Works, 50 per cent contribution has to be found for the works. Since contribution is not forthcoming, it is not possible to take it up under Local Development Works. But as regards the suggestion of the hon. Member to take it up as a work to be implemented without any contribution from the people, a separate question may be put.

Preventive measures to fight against filaria in Malabar

11-50 a.m. * 301 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any statistics regarding the persons who suffer from filaria in the towns of Baliapatam, Cannanore, Tellicherry, Kozhikode, Ponnani and Fort Cochin in Malabar; and

(b) the preventive measures proposed to be taken in the Second Five-Year Plan to fight against filaria in the abovementioned towns?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Yes, Sir.

(b) In all these towns excepting Ponnani, anti-filarial schemes are worked by the local bodies concerned with one-third grants from State funds. Under the National Filaria Control Programme which is in the Second Five-Year Plan, these schemes will be supplemented by more comprehensive control measures.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Ponnani is the worst filaria-affected town, but it is seen from the answer that that town is outside the scope of any scheme. May I know the reason why no scheme is in operation there and whether the Government have taken any other measure for the prevention of filaria there?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The Panchayat Board at Ponnani did not accept to work the scheme on account of poor finances. Under the National Filaria Control Programme in the Second Five-Year Plan, it is proposed to have more comprehensive control measures.

23rd October 1956]

SRI K. P. GOPALAN : Have the Government got statistics about the number of persons suffering from filaria in the places mentioned by me in the question and when do the Government propose to start taking preventive measures in places other than Kozhikode?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have got the figures relating to the places mentioned by the hon. Member about the micro filaria infection rate, the disease rate, the endemicity rate and all that. As I stated, the control schemes will be taken up during the Second Five-Year Plan period and it is for the Travancore-Cochin Government to take them up. The hon. Member may know that in Kozhikode we have already taken up the filaria control scheme and it is working very well.

SRI M. NARAYANA KURUP : As a result of the working of the anti-filarial scheme in Kozhikode, water, especially water in the tank, has been polluted and there was wholesale destruction of fish in the tank. People are very much afraid of the scheme. Has this been brought to the notice of the Government and, if so, will they see that proper precautions are taken so that sources of drinking water-supply are not polluted?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I do not understand what the hon. Member means when he says that water is polluted. One of the anti-filarial measures is the spraying of gammaxene so that mosquitoes may not breed in the water. Anyhow I shall enquire into the matter.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether the Ponnani Panchayat Board has made any request to the Government to grant financial aid to implement anti-filarial scheme in Ponnani town?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have no information about the matter. If such a request has been made, sympathetic consideration will be given to it.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know whether the Government will give topmost priority to the provision of protected water-supply in the filaria-affected areas?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Protected water-supply schemes are taken up according to a particular order of priority that has been fixed.

SRI K. P. GOPALAN : I wanted an answer from the Hon. Minister as to whether the Government had got statistics to show the number of persons suffering from filaria in the places mentioned in my question. If there are statistics, they will enable the Government to understand how serious and widespread is the infection of filaria in those places. Since a good percentage of

[23rd October 1956]

the people there are suffering from filaria, will the Government declare those places as filaria-affected places and take measures immediately to combat the disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Government are well aware of the high endemicity of this disease in those places, and control measures will be taken.

SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Is the Hon. Minister aware that Quilandy and Badagara in Kurumbranad taluk are filaria-affected places and will the anti-filaria scheme be extended to those places also?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There are many places on the West Coast which are affected by filaria.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : May I know whether the Government have received a copy of the resolution passed by the Irukkoor Panchayat Board urging the taking up of anti-filarial measures?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I can answer only questions which arise directly from the main question. I cannot give an answer off-hand to the question put by the hon. Member.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : In spite of the several pointed questions put by Mr. Gopalan, the Hon. Minister did not give figures nor did he say whether he had got the figures. May I know whether the Government are shying at declaring these places as filarial, because the Government servants there will have to be given some special allowance?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have got the figures—

Name of place.	Year of survey.	Microfilaria infection rate.	Disease rate.	Endemicity rate.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		PER CENT.	PER CENT.	PER CENT.
Baliapatam	..	22.1	20.5	42.6
Cannanore Municipality.	..	16.2	..	..
Tellicherry	..	11.3	10.6	21.9
Kozikode Municipality ..	1947	7.0	..	..
Fort Cochin	1949	16.5	2.5	19.0
Ponnani Panchyat ..	1953	15.7	16.5	30.2

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know whether any survey was conducted in Fort Cochin area and, if conducted, will the Hon. Minister be pleased to furnish the figures?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I just now read out the figures. I may tell the hon. Member that filaria is one of the unsolved problems in medicine. It is for the first time that filaria control scheme has been taken up and we shall watch the results of the experiment.

23rd October 1956]

*Opening of a Deputy Tahsildar's office at Tirurangadi,
South Malabar*

* 302 Q.—SRI C. AHMED KUTTI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have any proposal to open a Deputy Tahsildar's office at Tirurangadi in Tirur taluk, South Malabar?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Before the constitution of the present Tirur taluk, there was a Deputy Tahsildar's office in Tirurangadi. From the practical point of view and from the point of view of the need of the public, there is need for the opening of a Deputy Tahsildar's office there. Considering this, will the Government take steps to open a Deputy Tahsildar's office there?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: This change was made consequent on the separation of the judiciary from the executive. It will take some time to watch how it works. Then only the Government will look into the matter.

MR. SPEAKER: With the leave of the House, the question hour will be extended by fifteen minutes.

Electrification of Payyanur Community Development Block area

* 303 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether it is a fact that the Government have decided to introduce electricity in Payyanur Community Development Block area, North Malabar?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: A major ten-year scheme for extension of power to Payyanur, Madai, etc., firkas in Malabar district which was evolved during 1955 had to be deferred as it proved unremunerative. The scheme is, however, being reinvestigated to see whether it could be made remunerative by the addition of larger number of consumers.

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware that they have sanctioned Rs. 10 lakhs for the purpose of introduction of electricity in Payyanur Community Development Block area? If the Government are not going to introduce electricity, will they see that that amount is utilized on some other schemes intended to benefit that area?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That is a separate question which must be addressed to the Community Project authorities, because it is up to them to see whether it is utilized for the purpose for which it was sanctioned or for any other purpose. As far as electricity is concerned,

[23rd October 1956]

the scheme is being reinvestigated to see whether it can be made remunerative. If it could be made remunerative, certainly we will take up the scheme.

Issue of permits to small fleet owners

12 noon. * 304 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any instructions to the Regional Transport Authorities not to issue permits to small fleet owners;

(b) whether the Government have received any complaints from motor operators in Malabar that the marking system recently introduced by Government eliminates the small operators from the field; and

(c) whether the Government have prescribed the minimum standards for the workshops to be maintained by operators?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) No; on the other hand, Government have given preference to viable units of 5 buses.

(b) No, the system is in favour of small operators.

(c) Yes, Sir.

While issuing certain directions under section 43 (A) (1) of the Motor Vehicles Act regarding the principles to be observed by Transport Authorities in the matter of grant of stage carriage permits, variation or extension of routes, etc., the Government considered that efficiency in running depends on the constant attention which the permit-holders, with their own workshop, can give. The minimum equipment of workshop to be considered to satisfy this preference is shown in the statement^a placed on the table of the House.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I wonder how the Hon. Minister asserts that the rule-making system is working to the advantage of the small operators. If, according to him, one-bus owners and two-bus owners are not small operators, I cannot understand who are small bus owners. I can quote an instance in which a bus operator owning only one bus was not . . .

MR. SPEAKER : I may tell the hon. Member that he has to put a supplementary question.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I am coming to that. I am now explaining the point. When a poor man got one additional bus, a fleet owner, who is having 60 buses, took the matter in appeal, and with the aid of the marking system, he was able

23rd October 1956]

to throw this man out and get the bus for himself. Will the Hon. Minister be prepared to enquire into the matter again and see how this marking system works?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The Planning Commission wanted that there should be a viable unit of ten buses. We wanted that such of those as possessed 8 to 9 buses should become owners of ten buses. Certain operators represented that only those who were having ten or more buses were granted permits and that small operators owning 4 or 5 buses were put to lot of difficulties, and that the chances of their getting permits were very remote. The Government thought they could reduce the number and fixed five as the viable unit to help the operators. The High Court wanted that two should be fixed as the unit and a rule should be laid down to this effect. The Government laid down certain rules. The marking system is considered to be the best so far as the small operators are concerned. Here and there, there may be some miscarriage of justice. There are appellate authorities who will go into such cases. On the whole, the Government are satisfied that the marking system is working satisfactorily. If owners of one or two buses are not preferred, reasons have got to be given by the authorities. The authorities have given sufficient reasons why those small operators were not selected. But, as promised the other day, the question of giving a handicap to such of those people as are owning one or two buses or to new entrants, is under the consideration of the Government.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: The Hon. Minister, I suppose, agrees that the small man has some place in the socialistic pattern of society. What happens is that those who are new entrants or have just one or two buses are always or often times denied permits. They are queried, 'How many buses you have already in the line; are you an operator already in the line.' All these queries have got to be answered against them, because a new operator can never have any buses already in the line. Another question that is put is, 'Is your organization a co-operative body?' We have had interpretations given that a limited company is a co-operative body. Therefore everybody else's claim is rejected in favour of a limited company. This interpretation has been given to carry out the purposes of the Government. But the result is the big man gets the buses and the small man gets weeded out.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: We reduced the number from 10 to 5. I do not know how to reduce it still further. If there are any cases where difficulties are being experienced, the Government are prepared to consider those cases. But the Government have no revisionary powers. We have given powers to the appellate tribunal. All that I can say is that such of those people as are having one or two buses and new entrants who are aspiring to become operators have to be somehow or other helped. I know that they cannot be competing

[23rd October 1956]

with the fleet owners. The small owners have also to fulfil certain conditions. They must be running their buses on the route. They must have their workshops, etc. In spite of all these, if still owners of one or two buses or new entrants are not able to get a bus permit, the Government will really think of seeing how best they can revise their rules.

SRI R. V. SWAMINATHAN : What is the number fixed for classifying one as a small operator or a big operator? If a big operator and a small operator should apply for a permit and the big operator is given a permit, will the Government come forward to examine the case and cancel the permit given to the big operator and give the permit to the small operator?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The Government have divested themselves of this responsibility of fixing up the number of permits for any particular operator. But, as I said, five is the viable unit, and all those people who own more than five buses are considered to be operators who do not come under this category for preference.

SRI M. KALYANASUNDARAM : The suggestion is not to reduce the number of the viable unit to less than five. The mark system only puts the cart before the horse. A four-bus operator gets the permit for the fifth bus while a one-bus operator, even if he gets a permit after five years, cannot get the second bus. This is how the mark system works. That is why I suggest that the Government should revise their rules. Will the Government revise the rules in such a way as to give the one-bus operator the second bus before the four-bus operator gets the fifth bus?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member is discussing policy questions, Sir.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : This is a matter to be taken up by the Transport Committee of which the hon. Member is a Member.

Allocation of personnel on the reorganization of States

* 305 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any decision has been taken in the matter of allocation of personnel in the several services in the State consequent on the reorganization of States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The attention of the hon. Member is invited to the answer given to question No. 183 by the hon. Sri K. P. Gopalan, M.L.A., given in this House on 24th September 1956.

SRI M. NARAYANA KURUP : Have there not been subsequent developments since that question was answered?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No revision of the principles laid down has taken place.

23rd October 1956]

Selection of candidates for the Medical Colleges in the State

* 306 Q.—SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of candidates that applied for admission into the Medical Colleges in the State in 1956, community-war, like forward classes, backward classes and Scheduled Castes;

(b) the number of candidates that were interviewed community-war.

(c) the number selected finally under forward classes, backward classes and Scheduled Castes;

(d) the number selected under the General Pool under efficiency category and the number among them that belonged to the forward classes, backward classes and Scheduled Castes;

(e) whether the quota allotted for Scheduled Castes has been filled up by the Scheduled Castes candidates; and

(f) whether the quota allotted for the backward classes has been exhausted by the backward classes candidates?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) 1,465. Of these, 107 were from outside the State and 53 were ineligible to apply under the rules. The remaining 1,305 qualified applicants were :—

Scheduled Castes and Scheduled Tribes	...	31
Backward classes	...	474
Other communities	...	800
Total	...	1,305

(b) All the 1,305 eligible applicants were called for interview.

(c) (1) Scheduled Castes	...	31
(2) Backward Classes	...	143
(3) Other communities	...	126

(d) 176. Of these, 68 belong to backward classes and the rest belong to other communities. No candidate belonging to the Scheduled Castes or Scheduled Tribes has been selected by merit against the seats in the General Pool.

(e) No, Sir. 48 seats were reserved for candidates belonging to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. Only 31 candidates applied and all of them were selected.

(f) Yes, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, the Hon. Minister has almost baffled us with a lot of figures. It is not easy to tally them with other figures and see where exactly the snag lies. Will the Government at least assure us that the quota allotted to the backward

12-10
p.m.

[23rd October 1956]

community students has been completely exhausted? May I also know how many backward community students succeeded in getting seats from the general quota?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The backward classes got 143 seats out of a total of 300 seats. That is nearly 50 per cent. They are entitled to only 25 per cent of the reserved seats. They got the rest on merit.

Lower Bhavani Project Ryots' Conference at Pundurai

* 307 Q.—SRI K. T. RAJU (on behalf of Sri K. R. Nallasivam) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the action taken so far with regard to the resolutions passed and presented to the Government at a conference of Lower Bhavani Project ryots at Pundurai on 24th September 1955?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : In addition to the resolutions passed at the last year's conference, other representations and memoranda have been submitted to the Government. The Government are considering them. I may state here that already certain concessions with regard to the cultivation of groundnut, gingelly, tobacco, chillies, turmeric, castor, tapioca, etc., have been given. With regard to "scattered fruit trees" and the raising of summer paddy crop also concessions have already been given.

SRI K. T. RAJU : சென்ற மாதம் 29-ம் தேதி, இந்த சட்டசபையில் இரு சம்பந்தமாக கேள்விகள் கேட்டபோது கூடிய சீக்கிரம் எல்லாவற்றிற்கும் பதில் அளிக்கிறோம் என்றும், இவைகளைப்பற்றி தீவிரமாக யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார். இம்மாதிரி வரிப் பிரச்சினையும் மற்ற பலவிதமான பிரச்சினைகளும் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் பதில் சொல்வதற்கு எவ்வளவு மாதங்களாகும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது எல்லாம் சரிதான். கூடிய சீக்கிரத்தில் அவைகளைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று பேப்பரிலும் சொல்லுகிறேன்.

Payment of arrears to the teachers of Harijan Welfare schools in Malabar

* 308 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the increments due to the teachers of Harijan Welfare schools in Malabar from 1948–1956 are still in arrears; and

(b) if so, the steps taken so far to clear them?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) & (b) No, Sir. The pay of the teachers in Malabar district was refixed with reference to the general revision of pay ordered in 1947 and the increased rates of pay were paid to the teachers with effect from 1st January 1955. The arrears of increment from 1st January 1948

23rd October 1956]

to 31st December 1954 could not, however, be disbursed as the arrear bills of 148 teachers had to be prepared and pre-audited by the Accountant-General, Madras. The bills have since been audited and the amounts disbursed except in the case of 17 bills which are still under correspondence between the Collector of Malabar and the Accountant-General.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know the reasons why these 17 bills of the Harijan Welfare school teachers were withheld and whether the Collector has been asked by the Government to see that the payment is expedited?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : There was some difficulty in the presentation of the bills. Some errors crept into the bills. Therefore, about 12 bills were once again sent back to the Collector for re-submission. With regard to the other five bills, the pay was refixed and the exact amount was not correctly calculated. All these things are now being rectified. In the course of a month or two, I am quite sure that the Treasury Officer deputed to go into these bills will scrutinize them and will send a clean sheet to the Government.

Reprieve and remission for prisoners on the formation of Kerala and Madras States

* 309 Q.—**SRI V. R. KRISHNA AYYAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any representation in July 1956 from the Member of the Legislative Assembly for Kuthuparamba, requesting the Government to consider reprieve and remission in the case of prisoners in the Madras State jails on the occasion of the formation of the Kerala and the Madras States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The answer is in the affirmative. The Government do not consider it necessary to grant a general amnesty in celebration of the reorganization of States.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Apart from the question of a general or universal amnesty, may I know whether marks could be assigned to these prisoners by treating those who have undergone four years' imprisonment as equivalent to five years' imprisonment and so on. Such a thing is done when there is general jubilation all over the country. May I know whether there is any such proposal under contemplation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Plague establishment

* 310 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether there is any proposal to disband the plague establishment working under the Director of Public Health?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No, Sir.

[23rd October 1956]

Border disputes

* 311 Q.—SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps taken by the Government subsequent to the answering of Short Notice Question No. 49 on 22nd March 1956 to solve the border disputes between the Madras and the Andhra States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government of India have again been urged to constitute the Boundary Commission forthwith. We have just received a reply from the Government of India on this question. We have agreed for a one-hour debate on this question at the end of the sitting. Therefore further supplementary questions need not be put at this stage. Whatever we have got to say may be reserved for that Debate.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Speaker allowing a one-hour debate on this question?

MR. SPEAKER : Yes. I shall allot one hour between 1 and 2 p.m. for the discussion of this subject.

*Protected water-supply for Vemgara and Patichal,
North Malabar*

* 312 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Community Block Development Officer, Payyanur, has recently submitted to the Government schemes for sanction for the introduction of protected water-supply at Vemgara and Patichal in Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. P. GOPALAN : In view of the fact that these two places are situated in the Community Development Block area, in view of the fact that the Advisory Committee has unanimously passed a Resolution recommending to the Government the introduction of protected water-supply there and also in view of the fact that the Government have specially allotted money for this purpose, will the Government be pleased to consider the question and issue orders at an early date for the execution of this work?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The scheme has been included in the draft programme for the Community Development Block. It is proposed to be executed under the Rural Water-supply Scheme and its possibility is now being investigated by an Assistant Engineer.

MR. SPEAKER : Questions are over.

23rd October 1956]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House the following message, dated 27th September 1956 received from the Governor of Madras :—

“ In pursuance of Article 207, clause (3) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Assembly the consideration of the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956.”

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 RE FORCIBLE RECOVERY OF SHORT-TERM MANURE LOANS FROM RYOTS OF SATANKULAM AREA.

MR. SPEAKER : I have received notice under Rule 40 from hon. Member Sri M. S. Selvarajan calling attention of the Hon. Minister for Agriculture to a matter of urgent public importance, viz., forcible recovery of short-term manure loans from the ryots of Satankulam area.

* SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தேசத்தில் பல்வேறு ராஜ்யங்களிலும், இந்த ராஜ்யத்தில் பெரும் பகுதியிலும் எல்லையில்லாத மழை காரணமாக தொல்லை நிலை ஏற்பட்டிருப்பினும், சில பகுதிகளில் நீடித்த வறட்சி நிலவிவருகிறது பிரத்யட்ச நிலை. இல்லாமை நிலைக்கு இலக்காயிருக்கக்கூடிய துர்பாக்கியமான 400 கிராமங்களைக் கொண்டது சாத்தான்குளம் தொகுதி. அப்பகுதி மக்களின் வாழ்க்கைக்கு ஒரே ஆதாரமாக இருந்த பனைகள் வட்டக்கணக்கில் பட்டுப் போன நிலையில், ஜீவாதாரத்திற்காக, ஏதேனும் பயிர்த்தொழில் செய்து பிழைப்பதற்காக, அங்குள்ள மக்கள் கிணற்று இன்றியபைக் கொண்டு பல பகுதிகளில் குறுகிய காலத் தொட்டி பயிர் நஞ்சு, புஞ்சுப் பயிர் களெல்லாம் செய்வதற்கு முயற்சித்து இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அவர்களுக்குக் குறுகிய காலக் கடன் விற்பனையளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடிதண்ணீருக்கே சுமார் 100 அடியிலிருந்து 180 அடி வரையிலும் ஆம் மாகக் கிணறுகள் தோண்டினாலுங்கூட, தண்ணீர் கிடைக்காத நிலையில், அவர்களுடைய முயற்சி தக்க விதமாகப் பயன் அளிக்காத நிலையில், பயிர் ஒருக்கால் பட்டுப்போயிருக்கிறது அல்லது தகுந்த மகசூல் கிடைக்காமல் தாங்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த இயலாமலிருக்கிறது. அப்பகுதியிலுள்ள கஷ்ட நிலையை உத்தேசித்து, “பஞ்சப் பிரதேசம்” என பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருந்தால் இயல்பாகவே கடன்களெல்லாம் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால், ஓரளவுக்கு பஞ்சப் பகுதி அதாவது low scale famine என்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால் இம்மாதிரி குறுகிய காலக் கடன் ஒத்திவைக்கக் கூடிய அதிகாரம் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு இல்லாததாலும் அரசாங்கத்தின் ஈடுபாடும் தலையீடும் அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் ஒருபுறமிருக்க, அரசாங்கம் சட்டப்படி அவர்களிடமிருந்து கடன் தொகையை வசூலிப்பதற்கு முயற்சிக்கக்கூடிய நிலை அங்கே நிலவுகிறது. ஆகவே, உடனடியாக அரசாங்கம் அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் உரிய கண்ணோட்டம் செலுத்தி கஷ்டத்திற்குப் பரிகாரம் செய்ய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான், இம்மாதிரி பிரேரேபிணை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய கடன்களை குறைந்த பட்சம் அடுத்த மகசூல் வரையிலாவது ஒத்திவைத்து உதவி செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

[23rd October 1956]

12-21
p.m.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, the attention of the Government has been invited to the coercive steps taken by the Revenue authorities in Tirunelveli district in the matter of collection of loans granted to the ryots of Sattangulam area in Tirunelveli taluk under the Intensive Manuring Scheme, where there has been continuous drought and failure of crops in the area. At the outset I may point out to the hon. Member that the matter was already brought to my notice by the President of the Tirunelveli District Congress Committee in his letter, dated 14th September 1956. Thereupon the Collector of Tirunelveli has been instructed to stay collections by coercive steps till final orders are passed on the representation that famine conditions prevailed in the Sattangulam and Nanguneri areas. The Collector has also been called upon to send a detailed report in the matter at an early date and the Government await his report. Thus the Government are already aware of the matter given notice of by the hon. Member and they have promptly taken suitable action to stay collection by coercive steps. I may therefore assure the hon. Member that the Government will look into the matter as soon as the Collector's report is received and pass appropriate orders.

IV.—STATEMENT OF HON. SPEAKER *RE* CHANGES IN THE COMPOSITION OF THE ASSEMBLY CONSEQUENT ON THE REORGANIZATION OF STATES.

MR. SPEAKER : May I now crave the indulgence of this House to take a few minutes before we proceed with the next item of business. It is with regret that I have to say that I shall be vacating my office as Speaker on the 1st of November. Twenty-nine members representing various constituencies from the Malabar district, 11 members from the South Kanara district and one member from the Kollegal constituency will cease to be members of this Assembly on the 1st of November. Of these, 9 members from South Kanara and one member from the Kollegal constituency will become members of the Mysore Legislative Assembly. The members from Malabar and two members from Kasaragod will practically be like members of a dissolved Assembly, for there is no Assembly in the Kerala State. Thus it is with regret that I have to announce that the present sitting of the Assembly will be the last sitting in which I shall preside over its deliberations as Speaker and in which these 41 members will participate in the proceedings as Members of the Madras State Assembly. Thus the ties of centuries between Malabar and South Kanara and the Madras State will be severed with feelings of mutual regret.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I am sure the House would have taken this news with great regret, that you would be vacating your office from the 1st of November. We all realize that this is no voluntary act of yours but in view of the reorganization of the States, this decision has been forced on

23rd October 1956] [Sri C. Subramaniam]

you. Therefore, the regret is all the more and to-morrow I intend moving a Motion of Thanks to the Speaker and I am sure many hon. Members will be participating in the consideration of that Motion. Therefore, I do not think that I should say anything more about that. I also intend moving another Motion of felicitation and thanking the hon. Members belonging to the Malabar district, South Kanara district and the Kollegal constituency. Both the Motions will be moved to-morrow.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, without making any further speech on this question and reserving it to the time when the Motion is taken up for consideration, I also would like to associate myself with the sentiments expressed and the desire to move two Motions tomorrow and I support this proposal.

MR. SPEAKER: The Motions will be taken up to-morrow. Now I call upon Dr. U. Krishna Rao to present the Report of the Estimates Committee.

V.—PRESENTATION OF THE REPORTS OF THE ESTIMATES COMMITTEE.

DR. U. KRISHNA RAO: Mr. Speaker, Sir, I beg to present the following Reports of the Estimates Committee:—

- (i) Third Report on Public Works (Communications);
- (ii) Fourth Report on Sanitary Engineering and the
- (iii) Fifth Report on Agricultural Machinery.

Sir, on account of the unavoidable delay in getting the factual verification of the Reports, there has been a delay in printing the reports and one typed copy has been given to me as Chairman of the Committee. I can assure hon. Members that it will be printed and circulated to all hon. Members as early as possible. I hope hon. Members will condone this deficiency and will agree to my placing these Reports before this House.

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) AMENDMENT BILL, 1956.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I beg to introduce the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill^a, 1956 and move—

“ That the Bill be taken into consideration at once. ”

Sir, the amendments proposed in this Bill are those found necessary as a result of the experience gained in the working of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, so far. The Statement of Objects and Reasons explains the scope and purpose of each amendment proposed. The amendments, proposed by clauses 3 to 6, 10, 13, 15, 17, 21, 23 and 27 are only

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary,
dated 22nd September 1956.

[Sri M. A. Manickavelu] [23rd October 1956]

formal ones intended to bring out the intention underlying the provisions of the Act more clearly or to meet some technical point or to correct a drafting error; they involve no new principle.

There are other important amendments also. For instance, I will refer to clause 2. The Government had notified under section 1 (4) of the principal Act a number of villages which were reported to be inam estates or under-tenure estates within the meaning of section 2 (7) or (2) (15) of that Act. It was subsequently found that some of these villages were not really inam or under-tenure estates. Section 9 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Act, 1951, was therefore enacted withdrawing certain provisions of the main Act from a number of such wrongly notified villages. It has since been brought to the notice of the Government that there are still a number of villages which have been wrongly notified. In some cases the notification of an estate as an under-tenure estate may have to be cancelled because it is an inam estate and it may have to be notified again after enquiry under section 9 of the Act. As instances of such wrong notifications come to the notice of the Government from time to time, the Government consider it desirable to take general powers so as to enable them to cancel or amend a notification issued under section 1 (4) of that Act and also to make it clear that the cancellation of a notification in respect of an estate does not prevent the Government from notifying the estate again if it is subsequently found that the Act should be applied to the estate.

These are the amendments to clauses 7 and 8, clause 9, clause 16, clauses 18, 19 and 20 and clause 22. All these amendments are brought forward to make either the meaning clear or to get over certain difficulties which we found in the working of the Act. With these words, I commend this Bill for the acceptance of this House.

12-30
p.m.

MR SPEAKER : Motion moved—

‘ That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration.’

Now, the motion is before the House for discussion.

SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, on going through the Statement of Objects and Reasons, I thought that it does not do any credit to the Government in bringing forward such a Bill. We can very well understand, Sir, the Government issuing notifications under certain provisions of the Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act. It is likely that in spite of the best efforts there might be some mistakes in respect of the notifications issued by the Government and those mistakes had to be rectified. But the matter does not end there. We all know that even before a notification was issued, all the connected records were carefully gone into and everything was done by experts. In

23rd October 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

spite of the fact that the experts had considered the matter and had gone through the notifications, still there might be mistakes and they might require correction and rectification. Now, it has been proposed in the Bill, that in order such notifications are amended the Government should be given general powers. The matter does not end there. The Government take further powers also that in case further mistakes are made by the Government, they should have powers to rectify them. I submit, Sir, to put it mildly that that is a course which does little credit to Government. In short, the Government want powers to notify a particular thing to-day, to annul it to-morrow and then again to re-notify the same the day after. That is what the Bill seeks to achieve and I submit it shows a lack of doing things properly.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்ட திருத்த மசோதாவிற்குச் சில முக்கியமான திருத்தங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு கோர்ட்டில் எடுத்துக் காண்பித்த சில விஷயங்களையும், நடைமுறையிலுள்ள தஷ்டங்களையும் நிவர்த்திப்பதற்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், நமது சனபத் தலைவரிடம் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, இந்த ஜமீன் ஒழுப்புச் சட்டம் நடைமுறையில் இருக்கும்போது கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் நிவர்த்தி செய்யப்படவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

குறிப்பாக, இன்றைக்கும் பல கிராமங்கள் “எஸ்டேட்” என்று சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இடங்களிலே ஒரு பகுதி கிராமங்கள்தான் எஸ்டேடாக இருக்கிறது என்று ரிகார்டிலே இருந்தால் அந்த கிராமங்களெல்லாம் எஸ்டேட் அல்ல என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு, அதனால் விவசாயிகளுக்குப் புலன் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அவைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கான முறையிலே சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று இங்கு பல தடவை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி சர்க்கார் யோசிப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தாலும் இதுவரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சமீபத்திலே ஆந்திர சர்க்கார் கிராமங்களிலே ஒரு பகுதி எஸ்டேட் என்று ரிகார்டிலே இருந்தாலும் அதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக சமீபத்தில்தான், ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்பு அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் சர்க்கார் திருத்தம் கொண்டு வந்திருந்தால் கிராமத்தில் இந்த குறைபாட்டினால் கஷ்டப்பட்டுக்கூடிய மக்களுக்கு நன்மை கிடைத்திருக்கும்.

எஸ்டேட் ஒழிப்புச் சட்டத்தில், “ஜமீன்தார்கள் சொந்தப் பண்ணை வைத்துக் கொள்ளலாம், அதற்கும் பட்டா கொடுக்கவேண்டும்”, என்பதனால் அவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. நீண்ட காலமாக விவசாயிகளின் சொந்த அனுபவத்தில் இருந்த நிலம் “பண்ணை” நிலம், என்றும் தங்களுக்குப் பட்டாவேண்டுமென்றும் மனுக் கொடுத்து, பெய் ரிகார்டு தயார் செய்வதினால் கிராமங்களிலே இதனால் பெரிய சச்சரவு ஏற்பட்டு ஹைகோர்ட்டு, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் படிக்கத் தெரியாத விவசாயிகள் போகவேண்டிய நிபந்தனம் இருக்கிறது. அதையும் சரியானபடி திருத்தி அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், யாருக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று கருதுகிறோமோ, அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு இல்லாமல் போகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri S. Ramalingam] [23rd October 1956]

1945-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஜமீன்தார்கள் யாருக்காவது பட்டா வழங்கியிருந்தால் அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கப்பட மாட்டாது. ஆனால், ரெவின்யூ போர்டால் அது பற்றி யோசித்து பட்டா கொடுக்கலாமென்று சட்டத்திலே இருக்கிறது. அவர்கள் 1945-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு யாருக்கும் பட்டா கொடுக்கக்கூடாது. நிலத்திலே புதியவரை அனுமதிக்கக் கூடாது என்று சட்டத்தின் மூலமாக தடை செய்திருந்தாலும்கூட, பல ஜமீன்தார்கள் இன்றைக்குப் பொது நன்மையைக் கெடுப்பதற்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் தங்களுடைய சொந்தக் காரர்களுக்கு பட்டா பின்னால் செய்து கொடுத்தாகப் பொய் ரிகார்டு தயார் செய்து, அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்று ரெவின்யூ போர்டாருக்கும் சர்க்காருக்கும் மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிலைமையிலும் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தில் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைத் திருத்தவேண்டுமென்று யல தடவை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை ஆலோசிப்பதாக வாக்குறுதி அளித்தும் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அதையெல்லாம் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

பகுதி இனாம்களையும் சட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவந்து, ரயத்துகளுக்கும் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வரக்கூடிய முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

12-35
p.m.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவந்தவுடனே கடந்த எழு வருஷ காலத்திலே இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்கியதில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும்படியான கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கான முறையிலே திருத்தங்கள் கொண்டுவரப் போகிறார்களென்று நான் நினைத்திருந்தேன். திருத்தம் கொண்டுவந்த பிறகு படித்துப் பார்த்தால் மேலெழுந்தவாறியாக, மிகவும் அவசியமாகக் கருதப்படும் திருத்தங்கள் மட்டும்தான் இங்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். எட்டு வருஷ காலமாக ஒரு சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக முயற்சி செய்து, நடைமுறையிலே அந்தச் சட்டத்தினால் எதிர்பார்க்கும் பலன் என்ன ஏற்படவில்லை என்பதற்கு வேண்டிய மூலகாரணத்தை அரசாங்கம் ஆலோசிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறதா, அல்லது கவனம் செலுத்தியிருக்கிறதா என்று யோசித்துப் பார்த்தால் நிச்சயமாக யோசிக்கவிலையென்று தான் கருதவேண்டி இருக்கிறது.

அமெரிக்கன் புரபசர், **Ford Foundation** மெம்பர் காலிபோர்னியா யூனிவர்சிட்டி போன்ற நாளுக்கு அமெரிக்கன் யூனிவர்சிட்டிகளால் அனுப்பப்பட்டு, இந்தியாவில் விவசாய சீர்திருத்தங்கள் எப்படி அமுலாக்கப்படுகின்றன என்பதை கிராமம் கிராமமாகச் சென்று ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார். சமீபத்தில் அவர் **Delhi School of Economics**-ல் ஐந்து பிரசங்கங்கள் செய்திருக்கிறார். **Agrarian Prospects** என்ற ஒரு சிறிய நூலை டெல்லி யூனிவர்ஸிட்டி பிரசுரம் செய்திருக்கிறது. நான் டெல்லி சென்றிருந்தபோது அதைப் படித்துப் பார்த்தேன். அது 80 பக்கங்களைக் கொண்டது. கனம் அமைச்சரவர்கள் அதைப் படிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், கனம் அமைச்சரவர்கள் கிராமம், கிராமமாகப் போக முடியாது. நாங்கள் சொன்னால் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் ஏதோ சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைப்பார்கள். ஆனால், **Ford Foundation**-ஐச் சேர்ந்த அமெரிக்கன் புரபசர் என்ன சொல்லுகிறார் என்பதை தயவுசெய்து கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போழுது என் கையில் புத்தகம் இல்லாததால் அதில் உள்ளதை அப்படியே எடுத்துக் கூற முடியவில்லை. பொதுவாக எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அவர் அந்தப் புத்தகத்தில் சென்னை ராஜ்ஜியத்தையும் குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கும் மிராசதாரர்களையும் அதிகமாகச் சட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். அவர் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது : “இதுவரையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கக்கூடிய

23rd October 1956] [Sri P. Ramamurthi]

சட்டங்கள் எல்லாம் வெறும் எட்டுச் சரக்காய்களாக இருக்கின்றன". இதற்கு முக்கிய காரணம் என்ன? எஸ்டேட் ஒழிப்பை எடுத்துக் காண் பித்து எந்த வகையில், எத்தகை ஜமீன்தார்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் பலவகைப்பட்ட முறைகளில் வழக்கறிஞர்களைக்கொண்டு, அதில் ஏதாவது சட்ட நுணுக்கங்களைக் கண்டுபிடித்து, சட்டத்தை அமுலாக்குவதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது திட்டவாட்டமாக எடுத்துக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் ஏதாவது சட்டம் நிறைவேற்றினால் அதை ஒரு சிலர் கோர்ட்டுக்கு எடுத்துக்கொண்டுபோய், அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவராமலிருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது?

இந்தச் சட்டத்தையே எடுத்துக்கொள்வோம். 1948-ல் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கக்கூடிய சட்டத்தை எட்டு வருஷத்திற்குப் பிறகும் அதற்கு மீண்டும் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. 1949-ம் வருஷத்திலேயே ஒரு திருத்தம் ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு திருத்தத்திற்கு மேல் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கொண்டுவரப் பட்ட திருத்தத்திற்குப் பிறகும் இந்தச் சட்டம் பூராவாக இருக்கப்போவது இல்லை என்ற நிலைமையே இங்கே இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் நாம் ஒரு கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு திட்டவாட்டமான ஒரு கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டுவராததுதான். அந்தக் கொள்கையை அமுலாக்குவதற்கு இன்றைக்கு இருக்கும்படியான சட்டங்களைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, அந்தச் சட்டங்களைத் தக்கீது எறிந்துவிட்டு, புது வகையான சட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற கண்ணோட்டம் ஏற்படவேண்டும்.

"உழைப்பவனுக்கு நிலம்" என்ற கோஷம் காங்கிரஸ் சட்சியினுடைய, மகாத்மா காந்தி கொடுத்திருக்கும்படியானது. அந்தக்கோஷத்தை இன்றைக்கு அமுலாக்கவேண்டுமென்றால், நடைமுறையில் கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன. என்ன என்னவோ சட்டங்கள் குறுக்கே இருக்கின்றன. நம் நாட்டிலே இருக்கும்படியான சட்டங்களைப் போன்று வேறு எந்த நாட்டிலும் கிடையாது. இங்கிலாந்திலே கூட இவ்வளவு சட்டங்கள் கிடையாது. அமெரிக்காவிலோ, பிரான்சிலோ கூட கிடையாது. நம் நாட்டிலே தான் பிரதேசமாக நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு சட்டம். ஏன் இந்த நிலைமை இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது? பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந் நாட்டில் ஏற்பட்ட பிறகு, நில உடைவு சம்பந்தமாக பலவகைப்பட்ட முறைகள் ஏற்பட்டு, ஒன்றுக்கொன்று தகராறு, முரண்பாடு ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இவை எல்லாவற்றையும் ஒழித்து விட்டு, அடிப்படையான கொள்கையை அமுலாக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், எப்படிப்பட்ட சட்டம் வேண்டுமென்று நாம் வகுப்பதற்குப் பதிலாக ஏற்கனவேயுள்ள சட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது. ஏற்கனவே பண்ணை நிலங்கள் வைத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை உண்டு. ஆகவே, பண்ணைநிலங்கள் மீண்டும் அவர்களை வைத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை உண்டு என்று ஏற்றுக்கொண்டு விட்டால், பண்ணை நிலங்கள் என்றால் என்ன என்பதை ருசிப்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நிலச் சுவாந்தார ஏற்கனவே சமார் 12 வருஷங்களில் அவர்கள் சொந்த அநுபோகத்தில் இருந்தது என்று ருசப்படுத்தி, ஏற்கனவே பண்ணை என்று போட்டுவிடுகிறார்கள். 12 வருஷங்கள் அநுபோகத்தில் இருக்கிறது என்பதை இல்லை என்று விவசாயி நிரூபிக்க முடியுமா?

நாம் கோர்ட்டில் பார்க்கிறோம். விவசாயிகள் கோர்ட்டில் சாட்சி சொன்னால் அவர்கள் சொன்னது உண்மையாக இருந்தாலும் கூட சட்டம் இடம் தரவில்லை. அவர்கள் சொன்னது பொய் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் தீர்க்கமாக ஆலோசனை செய்யவேண்டிய மனப்பான்மை சர்க்காருக்கு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைத் தற்காலிகமாகப் போக்குவதற்கு, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்கள் வரவேற்கத்தக்கதுதான். இந்தப் பிரகாரம் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இந்தச் சட்டத்தில் பெரும்பாலான மாறுதல்கள் ஏற்படவேண்டும். அந்த

12-4
p.m.

[Sri P. Ramamurthi] [23rd October 1956]

அடிப்படை மாறுதல்களைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வாவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை இவைகள் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அவசியமானதாகத்தான் இருக்கின்றன. கனம் குரூப் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் 8 வருஷ காலமாக விவசாயிகளுக்கு நிலையான தன்மை ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 8 வருஷ காலமாக அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று முயற்சி செய்தும், அதை நடைமுறையிலே செய்வதற்கு முடியாத நிலையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. 1949-ம் வருஷத்திலே ஒரு திருத்தம் ஏற்பட்டு, அதற்குப் பின்னால் திருத்தத்திற்குமேல் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியாக ஒரு அடிப்படைக் கொள்கை இல்லாமல், நோட்டீஸ்பிகேஷன் போட்டு அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டே போனால், சட்டத்தைப் பற்றி மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? சரியான, திட்டவட்டமான கொள்கையாக கொண்ட சட்டத்தை இயற்றினால் விவசாயிகள் மிகவும் உபத்தான நிலைமையில்தான் இருப்பார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமான பலன் கொடுக்கக்கூடிய உடனடியாகச் செய்யவேண்டிய அடிப்படை மாறுதல்களைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-43 *SRI R. KRISHNASAMI NAYUDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,
p.m. கனம் ரெவின்யூ மற்றும் இவர்கள் கொண்டுவந்த இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஒரு சில விஷயங்களை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்று தெரிவித்தார்கள். சர்க்கார் தரப்பிலே இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தை கோர்ட்டு மூலமாக ஏற்பாடுகூடிய சில தகராறுகளையும் எதிர்காலத்திலே செய்யவேண்டிய அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு அனுசூலமாகச் சட்டங்கள் இருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனும் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பது பற்றி நான் ரொம்ப மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எனாலும்கூட இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே 1945-ம் வருஷத்திற்குப் பின்னால் ஜமீன்தார் எஸ்டேட் பாரதினம் செய்து கொடுக்கக்கூடாது என்று அந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 1938-39-ம் வருஷத்திற்கு முன்னாலேயுள்ள ஜமீன்கள், மற்ற இடங்களிலும், காப்பித் தோட்டம், டீ தோட்டம், எலத் தோட்டம் முதலியவைகளை வைத்தப் பயிரிடுவதற்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் ஜமீன்தார்களாலே நிலச்சுவர்த்தார்களாலே அந்த நிலங்கள் விவசாயிகளுக்கு சொந்தப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்காலத்திலே இப்படிப்பட்ட சட்டம் ஒன்று வரும் என்ற நோக்கம் இல்லாத காலத்திலே அந்த நிலங்கள் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு அந்த நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டு அங்கு 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர், எலத் தோட்டங்கள் முதலியன உண்டுபண்ணி அங்கே வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு, 500, 1,000 ரூபாய் செலவு செய்து நிலத்தைப் பண்படுத்தி, இப்பொழுது விவசாயம் செய்து கொண்டுவருகிறார்கள். அவர்களுடைய அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு ஏற்ற வகையிலே இந்தச் சட்டங்கள் திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகையால் அவ்வாறு எவ்விதமான ஒரு சுயநல நோக்கம் இன்றியும் எதிர்காலத்தைப் பற்றி எவ்விதமான கெட்ட எண்ணம் இல்லாத காலத்தில் பட்டா நிலத்தை அவர்கள் அந்த நிலத்திலே அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்து, தங்களுக்குச் சொந்தமான தோட்டங்களை அபிவிருத்திசெய்த விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் எதிர்காலத்தில் எவ்விதமான பாதுகாப்பையும் அளிக்கவில்லை என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகையால் இந்த நல்ல நோக்கத்தோடு எதிர்காலத்திலே பல அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்வதற்கு சட்டத்தை போதிய அளவு பாதுகாப்பளித்து எந்தெந்த இடங்களில் சட்ட மன்றம் சரியாகக் கவனித்துத் திருத்தமாம் என்பதை கவனித்துப் பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப் படுகின்ற அப்படிப்பட்ட வாசகங்களைப் பாதிக்காமல் இருக்கும்படியான வழி முறைகளை ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

23rd October 1956]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, as regards the charge levelled by the hon. Member Mr. Narayana Kurup, I want to state that the Madras Estates Land Act, 1908, is a very complicated Act. The complication is on account of the nature of the subject, and also to some extent to the fact that it was ill-drafted which gave rise to a lot of litigation and matters went even up to the Privy Council. The Estates Abolition Act and the Rent Reduction Act are based on the Estates Land Act of 1908. Naturally so many complicated issues arise, and we have to meet the new situation as and when the difficulties arise. It is only in that light that these amendments have been brought forward. 12-47 p.m.

The Hon. Leader of the Opposition dwelt on a larger issue. We shall have another opportunity for discussing it. But our immediate concern is the making of certain amendments to the Act. He asked why there were so many Acts in this land and said that in other countries there were not so many Acts and things were done in a summary way.

SRI P. RAMAMURTHI : I am sorry that the Hon. Minister either did not understand me aright or pretends to have not understood me. All I said was that there was no country in the world barring India where there were so many legislations on land and land-ownership. Here the British Government created so many different types of tenures. What I suggested was that the Government should do away with these differences in tenures and start on a clean slate, if they wanted to avoid all these troubles.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : He said that there were so many Acts on the question of land only in India and not in other countries. But he conveniently omitted to refer to Russia. In Russia there is no need for much legislation because there, land was taken and distributed in a summary way. Now the hon. Leader of the Opposition has given up Russia and has begun to quote America. I am glad of the change and I hope it will continue.

The point raised by Mr. Ramalingam relates to the broader issue. We have already taken up the question of the inams.

With regard to the point raised by the hon. Friend behind me, we are examining whether anything can be done under the rule-making power—under section 19 or 20.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

[23rd October 1956]

Clause 3.

12-50 P.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

In clause 3, *renumber* sub-clauses (i) and (ii) as sub-clauses (ii) and (iii) respectively, and before sub-clause (ii) as so renumbered, *insert* the following as sub-clause (i), namely :—

“(i) for clause (a), the following clause shall be substituted, namely :—

“(a) The Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947) in so far it relates to matters other than the reduction of rents and the collection of arrears of rent and the Madras Permanent Settlement Regulation, 1802 (Madras Regulation XXV of 1802), the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908) and all other enactments applicable to the estate as such shall be deemed to have been repealed in their application to the estate.”

The amendment was put and carried.

Clause 3, as amended, was put and carried.

Clauses 4 to 8 were each separately put and carried.

Clause 9.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the amendment standing in my name, namely, —

In clause 9, *add* the following Explanation at the end of section 20, namely :—

“*Explanation.*—Any rights granted in perpetuity shall cease and determine and be dealt with under section 3 (c) and not under this section.”

The amendment was put and carried.

Clause 9, as amended, was put and carried.

Clauses 10 to 15 were each separately put and carried.

Clause 16.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the amendment standing in my name, namely, —

In the sub-paragraph of sub-section 7 (b) of section 50. introduced by clause 16 (iv), after the word ‘balance’ *insert* the words “with interest thereon at three per cent per annum”.

The amendment was put and carried.

Clause 16, as amended, was put and carried.

Clauses 17 to 19 were each separately put and carried.

23rd October 1956]

Clause 20.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir I move the amendment standing in my name, namely,—

In clause 20, for the Explanation to section 54-H, *substitute* the following explanation, namely :—

“ *Explanation.*—Any amount collected by the Government on behalf of the darmila inamdar in respect of the portion of the estate comprising his darmila inam, by way of rent or miscellaneous revenue, and paid to him, shall be deemed to be an amount collected by him.”

The amendment was put and carried.

Clause 20, as amended, was put and carried.

Clauses 21 to 25 were each separately put and carried.

Clause 26.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

Add the following as sub-section (4) to section 67 of the principal Act :—

“(4) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session.”

The amendment was put and carried.

Clause 26, as amended, was put and carried.

Clause 27 was put and carried.

Clause 1.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

1. In sub-clause (2) of clause 1, after the figure “ 5 ”, occurring in line 12, *insert* the figure “ 6 ”.

2. In sub-clause (2) of clause 1, for the words and figures “ and section 23 shall be deemed to have come into force on the 19th April 1949 ” occurring in lines 16-17, *substitute* the following words and figures, namely :—

“ section 23 shall be deemed to have come into force on the 19th April 1949 and clauses (i), (ii) and (iii) of section 16 and section 18 shall be deemed to have come into force on the 1st July 1954 and the 1st July 1955 respectively.”

[Sri M. A. Manickavelu] [23rd October 1956]

The amendments were put and carried.

Clause 1, as amended, was put and carried.

The Preamble was put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956, as amended, be passed.

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

VII.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That under rule 21 (3) of the Assembly Rules the House do proceed to consider the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956, before the Madras Estates (Supplementary) Bill, 1956.”

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(2) THE MADRAS REGISTRATION OF PRACTITIONERS OF INTEGRATED MEDICINE BILL, 1956.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill *, 1956, and move—

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

You all know that, at present, practitioners of Indigenous Medicine in this State are registered by the Central Board of Indigenous Medicine in accordance with the rules framed by the Government for the purpose. The practitioners and other persons interested in indigenous Medicine had also expressed their dissatisfaction with the existing arrangement for their registration. It was considered not feasible to register medical practitioners of Indigenous Medicine in a separate part in the register maintained for practitioners of modern medicine by the Madras Medical Council. With a view to make separate statutory provision, the Madras Registration of Practitioners of Indigenous Medicine Bill was published in the *Fort St. George Gazette*, dated 20th December 1954. That Bill provided only for the registration of practitioners of Indigenous Medicine who possessed the diplomas of L.I.M. and G.C.I.M. The Bill did not provide for the recognition of their rights to practise modern medicine.

The Government subsequently decided not to introduce in the Legislature the Bill in the original form but to consult the G.C.I.M. and L.I.M. Associations and to revise the Bill in the light of their opinions.

* Published in the *Fort St. George Gazette Extraordinary*, dated 1st October 1956

23rd October 1956] [Sri A. B. Shetty]

The College of Integrated Medicine, Madras, trains the students both in the Modern and Indigenous systems of medicine. In this State, the G.C.I.Ms. and L.I.Ms. are eligible for appointment to institutions of modern medicine under local bodies and under the Community Projects Scheme. Such candidates employed in local fund and municipal dispensaries are authorized to conduct post-mortem examination and to issue certificates. In practice, the G.C.I.Ms. and L.I.Ms. are administering modern medicine. However, there is no statutory provision recognising the existing state of affairs. After examining the opinions of the G.C.I.M. and the L.I.M. Associations, the Government decided that this omission should be supplied and that the legislation should contain statutory recognition of the rights of persons possessing the diploma of G.C.I.M. or L.I.M. and practising both the indigenous and the modern systems of medicine to grant certificates, hold appointments, etc. The present Bill gives effect to this decision.

G.C.I.Ms. and L.I.Ms. have been agitating for a long time for statutory recognition of the rights already enjoyed by them. Legislation more or less on the lines now proposed are in force in other States, viz., Bombay and Travancore-Cochin.

The Bill is a simple one and I request the House, Sir, to accept it.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Registration of Practitioners of Intergrated Medicine Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion is before the House for discussion.

DR. K. B. MENON: Mr. Speaker, Sir, I am sure that this Bill will have the unanimous support of all sections of the House. I am very glad that the Hon. Minister Mr. Shetty, before he leaves the House handing over charge of his portfolio, has found it helpful and necessary to introduce a Bill which will do away with the unfair and unjust discrimination shown against the students of the Indigenous School of Medicine. I know the attitude that the Hon. Minister has towards Ayurveda. I understand it and I appreciate it. And I have also agreed with him to some extent on that issue. At the same time, he has been very fair-minded in introducing this Bill. He is very fair to those who are studying that system of medicine. I also know that even before introducing this Bill he tried to be helpful to the students by changing the name of the institution and also by giving them certain privileges like doing post-mortem examination, etc. There are still many handicaps under which the students of the college labour. This Bill removes many of those handicaps. It not only removes many of those things, but it also provides scope for further improvements in the curricula of studies of the College and also in improving the status and privileges of the students of the College. I therefore wholeheartedly

[Dr. K. B. Menon] [23rd October 1956.]

support the measure that the Hon. the Minister for Health has brought forward and also appeal to the House to give him full support in this measure.

SRI P. RAMAMURTHI : Mr. Speaker, I have been one of the hardest critics of the Hon. the Minister for Health in this House. But on this occasion, certainly I am not rising as a critic. I am rising to support the Hon. Minister. I feel that the Bill that he has just now moved is a belated one. From the opening speech of the Hon. Minister himself, it is clear that since 1954, when the Government published their original Bill, they themselves thought that a separate enactment providing for the registration of medical practitioners possessing the G.C.I.M. was necessary. They themselves wanted to revise the enactment in this regard. I feel a period of two years is a pretty long time for the Government to make up their mind on a simple issue like this. Anyway, now that they have made up their mind, I am glad the Hon. the Minister for Health has introduced this measure at least on the eve of laying down his office. I know the Hon. Minister for Health will be attending a function this evening arranged by the students of the College of Integrated Medicine. I was very particular that this Bill should be passed before he attends that function. So, I took this opportunity to insist that this Bill should be taken up to-day and should be given precedence over other Bills so that it may be passed to-day itself. If this is done, the Hon. Minister, when he attends the function to-day and faces the students he will be able to tell them, 'Well, before laying down my office, I have been able to get this Bill passed by the Assembly for your benefit.' This Bill places those possessing diploma of Licentiate in Indigenous Medicine or the diploma of Graduate of the College of Indigenous Medicine on the same footing as other Medical Graduates in the State. I do not see any reason why there should be any discrimination at all. Without making much ado and without making further speech, I would like to support this Bill and would like to see that it is passed within a short time.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : I am extremely grateful to the hon. Leader of the Opposition, to my friend Dr. K. B. Menon and the other Members of this House for the uniform kindness and sympathy they have shown me in this matter. I am sure that not only the present students but also those who have passed out of the College will be very grateful to the hon. Members of this House for the way in which they have received this Bill and permitted it to be passed. I commend the Bill for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956 be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

23rd October 1956].

MR. SPEAKER: As there are no amendments to any of the clauses contained in the Bill, with the leave of the House, I shall now put clauses 2 to 15 together to the vote of the House. The question is :—

“ That clauses 2 to 15 do stand part of the Bill ”.

The motion was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, I move—

“ That the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956 be passed.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“ That the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956 be passed.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Mr. Speaker, the Hon. the Minister for Health really deserves our congratulations. On the eve of laying down his office, he has brought forward a Bill which will be praised not only by the students but also by a certain section of the people who have been demanding this piece of legislation for a very long time. This is the first occasion, I think, when all the clauses in a Bill have been put to the vote of the House at one stretch. So, the Hon. the Minister for Health deserves our congratulations. I warmly congratulate him and express the hope that he may get a job in Mysore also so that he may be enabled to bring forward such useful measures for the benefit of the people.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Bill, 1956 be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VIII.—ONE-HOUR DISCUSSION UNDER RULE 56 OF THE ASSEMBLY RULES RE MADRAS-ANDHRA BORDER DISPUTES.

SRI K. VINAYAKAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தமிழ் நாட்டின் வட எல்லைப் பிரச்சினை சென்ற மூன்றரை ஆண்டு காலமாக தீர்க்கப்படாமல் இருந்துவருகிறது. இது உண்மையிலேயே உடனடியாகத் தீர்க்கப்படவேண்டிய ஒரு பிரச்சினை. சென்னை அரசாங்கத் துறையும், ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கும் இதை உடனடியாகத் தீர்க்கவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கம் இருக்குமானால், அக்கறை இருக்குமானால் இதை ஒரே மணி நேரத்தில் தீர்த்து வைக்கமுடியும். இதற்கு வேண்டிய maps இருக்கின்றன, புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன, எல்லாத் தகவல்களும் இருக்கின்றன, அவைகளை வைத்துக்கொண்டு இதை உடனடியாகத் தீர்த்துவைக்க முடியும். இப்பிரச்சினை தீரவேண்டுமென்பதற்காக கிளர்ச்சி செய்தால், கிளர்ச்சி செய்கிறவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் கிளர்ச்சி செய்யாதீர்கள், இந்தப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கப் போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பாராளும் மன்றத்திலும் எல்லைக் கமிஷன் நியமிப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தும், அரசாங்கம் அவ்விதம் நடந்துகொள்ள முன்வரவில்லை. உடனடியாகத் தீரவேண்டிய ஒரு

[Sri K. Vinayakam] [23rd October 1956]

பிரச்சனை இன்றைக்கு கேவலமான நிலையில் $3\frac{1}{2}$ ஆண்டுகளுக்கு அதிகமாக தள்ளிப்போடப்பட்டு, அனுமார் வால்போல் நண்கொண்டே போகிறது. சென்னை அரசாங்கத்தார் ஆந்திர அரசாங்கத்தை உண்மையிலேயே நம்பி நம்பி இவ்வளவு நாட்களாக இழுக்கப்பட்டு, அவர்கள் நடத்திய நடக்கத்தை நம்பி மோசம் போனார்கள். இவ்விஷயத்தில் ஆந்திர அரசாங்கம் காலம் கடத்தும் முறையில் வேறு பிரச்சனைகளைப் புகுத்தி நம் அரசாங்கத்தை எமாற்றி விட்டதாகவே நினைக்க வேண்டும். மிகவும் நல்ல முறையில் சுலபமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டிய சித்தார் பிரச்சனை, இதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்களும் தகுந்த புள்ளி விவரங்கள் இருக்கும்போதுகூட, இதைச் சிக்கலான பிரச்சனையாய் ஆந்திரர்கள் செய்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். உண்மையிலே இந்த விஷயத்தில் ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கு நல்ல எண்ணம் இருக்குமானால், இதை இப்படி விட்டுவிட்டுப் போவார்களா? அவர்களுக்கு நல்ல எண்ணம் இல்லை என்று சொன்னால், நம் மீது குற்றம் சாட்டுகிறார்களே தவிர இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு வழிகாண முன்வரவில்லை.

அண்மையில் மறுபடியும் ஒரு எல்லைக் கமிஷனை நியமிக்கவேண்டும் என்று சொல்லியும் அதை இன்னும் நியமிக்கவில்லை. அப்படி இருக்கும் போது அதைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு வேறு என்ன வழி இருக்கிறது? அதைத் தீர்க்காவிட்டால் நம்முடைய தேசங்களை நாம் அடைவது என்பது முடியாது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் கடிதம் எழுதினார்கள். அதற்கு இப்பொழுது ஒரு வருஷமாகியும் இன்னும் பதில் வரவில்லை. தமிழ் அரசுக் கழகம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கடிதங்கள் எழுதின. அவைகளுக்கும் இன்னும் யாதொரு பதிலும் வரவில்லை. அதன் பிறகு தமிழ் அரசுக் கழகம் கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்தது. பிறகு தான் நேற்று ஒரு பதில் வந்திருக்கிறது. அந்தப் பதில் எப்படி இருக்கிறது. அந்த பதிலைப் பாருங்கள். நாங்கள் கேட்டவைகளுக்கு பதில் சொல்லவில்லை. எந்தக் கடிதத்திற்கு அது பதில் என்று கூட சொல்லவில்லை. ஆனால் நாங்கள் எவ்வளவோ கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறோம், அவைகளில் எந்தக் கடிதத்திற்கு என்று கூட சொல்லவில்லை. உள்நாட்டு மந்திரி இங்கு வந்தபோது ஒரு பவுண்டரி கமிஷனை நியமிக்கிறோம் என்று அன்று சொன்னார். இப்பொழுது கட்சியில் மாறுபாடு ஏற்பட்டுவிட்டதால் அந்தக் கொள்கையை மாற்றி இப்பொழுது ஜோனல் கவுன்சிலை நியமிக்கிறோம். என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு முன்னதாக கட்டு என்ன சொன்னார். பவுண்டரி கமிஷனை அனுப்புகிறோம் என்று சொன்னார். இப்பொழுது கருத்து மாறுபட்டிருக்கிறது. பிறகு ஜோனல் கவுன்சிலை அனுப்புகிறோம் என்று சொல்லுகிறார். இதன் உண்மை என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இந்தப் பிரச்சனையை அவர்களுக்குத் தீர்க்கவேண்டும் என்றிருந்தால் உடனேயே தீர்த்துவிடலாம். அவர்களுக்கு அப்படி தீர்த்துவிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் இருப்பதால் தான் இப்படியெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுதாவது ஜோனல் கவுன்சிலை நியமிப்பதற்கு ஏதாகிலும் ஒரு உத்தரவாதம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. உண்மையில் பார்த்தால் இப்பொழுது சமீபத்தில் ராஜ்யங்கள் பிரிவினை ஆகப்போகிறது. அப்பொழுதே அப்படிப்பட்ட ஜோனல் கவுன்சிலை நியமிக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகவே தெரியவில்லை. இப்பொழுது மாகாண புனரமைப்பு நடக்கப்போகிறது. அதற்குள் எல்லா எல்லைத் தகராறுகளும் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்ற உத்தரவாதம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. உண்மையில் பார்க்கப்போனால் ஆந்திர எல்லை சம்பந்தமாக ஜோனல் கவுன்சிலுக்கு போகவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிந்த உடனேயே எல்லைக் கமிஷனை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி இருக்கவேண்டும். அப்படி நியமிக்காமல் இப்பொழுது ஜோனல் கவுன்சிலை நியமிக்கிறோம் என்று சொல்வதெல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தை எமாற்றுவதாகத் தான் எனத் தோன்றுகிறது. அப்படி இப்பொழுதே நியமிக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதம் ஏதாகிலும் இருக்கிறதா என்றால் அப்படி இருப்ப

23rd October 1956] [Sri K. Vinayakam]

தாகவும் தெரியவில்லை. எல்லைக் கமிஷனை மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே நியமித்திருக்கவேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்க்கப்போகிறோம் என்று திட்டவாட்டமாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

உண்மையில் ஜோனல் கவுன்சிலை நியமித்தால் அதில் யார் அங்கத்தினர்களை இருக்கப் போகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்தக் கவுன்சிலில் ஆந்திர பிரதம மந்திரியும், சென்னை பிரதம மந்திரியும் இருப்பார்கள். இவர்களுடைய தகராறுகள்தான் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதனால் இவர்கள் இரண்டு பேர்களும் ஒத்துப்போகமாட்டார்கள். மூன்றாவதாக கேரள ராஜ்ய பிரதம மந்திரியை ஒரு அங்கத்தினராக நியமிப்பார்கள். அப்படி நியமித்தால் மற்ற இரண்டு பிரதம மந்திரிகளும் விரோதமாக இருப்பதால் கேரள ராஜ்ய பிரதம மந்திரி எந்தப் பக்கம் போவார்களோ அந்தப் பக்கம்தான் திரும்பக் கிடைக்கும். ஆனால் நாம் கேரள ராஜ்ய பிரதம மந்திரியை எப்படி நம்ப முடியும்? என்னென்றால் ஏற்கெனவே நமக்குச் சொந்தமான தேவிகுளம், பீர்மேடு சம்பந்தமாகத் தகராறுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. நம் ராஜ்யம் மத்திய அரசாங்கம் 'சொல்வது எல்லாவற்றையும் அப்படியே ஒத்துக்கொண்டிருப்பதால் இந்த ராஜ்யம் தன்னுடைய பகுதியை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழந்து கொண்டிரு வருகிறது. அதைப் போலவே கேரள ராஜ்ய பிரதம மந்திரியும் தன்னிடமுள்ள தேவிகுளம், பீர்மேடு முதலிய இடங்கள் போய் விடுமோ என்று சென்னை ராஜ்ய பிரதம மந்திரியுடன் சோமால் ஆந்திர பிரதம மந்திரியுடன் சேர்ந்துகொண்டு தான் தீர்ப்புக் கொடுப்பார். அதனால் ஜோனல் கவுன்சில் நியமித்தால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதை இப்பொழுதே கவனிக்கவேண்டும். "பாலுஸ் அப் பவர்" எங்கு இருக்கிறதோ அங்குதான் தீர்ப்புக் கிடைக்கும். இந்த நிலைமையில் ஜோனல் கவுன்சிலை "கான்ஸ்டிடியூட்" செய்ய முடியுமா என்பதை அறியவேண்டும். தேர்தலுக்குப் பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லக்கூடாது. அதற்கு முன்னதாகவே இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஹனுமார் வால் நீண்டு கொண்டிரு போவதுபோல் இந்தப் பிரச்சினையை நீட்டிக்கொண்டு போகக் கூடாது.

இப்பொழுது ஆந்திரர்கள் ஹொகுகரைக் கேட்கிறார்கள். அதைப்போலவே கேரளமும் வேறு ஏதாவதும் இடத்தைக் கேட்கலாம். அதற்கு முன்னதாகவே நாம் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

"Let the status quo remain."

அதனால் இந்த அரசாங்கம் ஜோனல் கவுன்சிலை ஒத்துக்கொள்ளாமல் எல்லைக் கமிஷனை நியமிக்கவேண்டும் என்று இப்பொழுதே வற்புறுத்த வேண்டும். அவர்கள் சொல்லுவதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று சும்மா இருந்தால் ஒன்றும் நடக்காது. ஏற்கெனவே சித்தூர் போய் விட்டது. அங்குள்ள மக்கள் விசால் ஆந்திரா வந்தவுடன் தங்களுடைய நிலைமை என்னவாகுமோ என்று இப்பொழுதே கவலைப்பட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதற்காக நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்த அரசாங்கம் அதற்குப் போராடவேண்டும். போராட்டம் என்றால் உடனே தப்பி அர்த்தம் செய்துகொள்ளக்கூடாது. தேவிகுளம், பீர்மேடு முதலிய இடங்களை அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால் அவைகளைக் கைவிட்டு விட்டோம் என்று சொல்வதுபோல் இப்பொழுதும் சொல்லக்கூடாது. அதற்குத்தான் இப்பொழுதே போராடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். போராட்டம் என்றால் "ப்ரபர் ஸ்டான்ட்" எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தான் அர்த்தம். "ஹை கமாண்ட்" சொல்லிவிட்டது அதனால் கைவிட்டு விட்டோம் என்று சொல்லக்கூடாது. இப்பொழுது அது சம்பந்தமாகக் கிளர்ச்சி நடைபெற்று வருவதால் இதைப்பற்றி அதிகமாக நான் பேசுவதற்கு இல்லை. ஆனால் ஒன்றைமட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

[Sri K. Vinayakam] [23rd October 1956]

இந்த ஆட்சியாளர்களை கவிழ்த்துவிட்டு ஆட்சி பீடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் பட்டம் பெறவேண்டும் என்றும் நாங்கள் இந்தக் கிளர்ச்சியை நடத்தவில்லை. அப்படி கவிழ்க்கவும் முடியாது என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த எண்ணத்திலும் நாங்கள் இந்தக் கிளர்ச்சியை நடத்தவில்லை. நாங்கள் நடத்தும் கிளர்ச்சி எல்லாம் ஆட்சியாளர்களுடைய கையை பலப்படுத்துவதற்குத்தான் நடத்துகிறோம். இந்தக் கொள்கையில் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துடன் போராடவேண்டும். அதனால் போராட்டம் என்று சொன்னால் விபரீதமான அர்த்தம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

You must take up a proper stand and insist upon a Boundary Commission and nothing else:

இந்தப் பிரச்சனையை வரும் தேர்தலுக்கு முன்னதாகவே தீர்த்துவிடவேண்டும். நான் தேர்தலில் நின்று ஜெயம்டைவதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். நான் வேறு தொகுதியில் நின்று ஜெயித்துவர முடியும். அங்குள்ள மக்களின் கார்பாகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். கிளர்ச்சி செய்தால்தான் இதற்கு முடிவு காண முடியும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுதே விசால ஆந்திரா முதன் மந்திரி என்ன சொல்லுகிறார் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். என்னைப்பற்றி கூறும்போது அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் நான் ஒரு விசிட்டர் என்று சொல்லுகிறார்.

‘Visiting brethren from Madras.’

‘Member of the Madras Legislative Assembly.’

என்று சொல்லுகிறார். இப்படி நமமைப்பற்றி எல்லாம் கேவலமாக இப்பொழுதே பேச ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் என்றால் அங்குள்ள மக்களுடைய கதி என்னவாகும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் செய்வதெல்லாம் “ரௌடி ஆக்ட்ஸ்” என்று சொல்லுகிறார். அதனால் தான் இப்பொழுதே, அதாவது தேர்தலுக்கு முன்னதாகவே, இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.

கிளர்ச்சி செய்கிறவர்களை சட்டசபை நடக்கும்வரையில் சிறையில் வைத்து விட்டு சட்டசபை முடிந்த பிறகு அவர்களை வெளியில் அனுப்பிவிடுவதில் என்ன பிரயோசனம் இருக்கிறது? இப்படிச் செய்யாமல் இதற்கு ஏதாவது வழி கண்டுபிடிக்கவேண்டும், நியமிக்கப் போவதாகச் சொல்லும் ஜோனல் கவுன்சிலப்பற்றி நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதற்காகவே இப்பொழுதே ஆட்சியாளர்கள் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு ஒரு விஷயத்தைமட்டும் குறிப்பிட்டு விட்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது நடக்கும் கிளர்ச்சி சம்பந்தமாகத் தொண்டர்களை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பழனியில் தமிழ் அரசுக் கழகம் நடத்தும் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டார். அவர் நான்கு நாட்கள் சிறையிலிருந்த பிறகு அவருக்கு காலரா கண்டு இறந்துவிட்டார். ஆனால் அவர் சிறைக்குச் செல்வதற்கு முன்னதாக எந்த விதமான நோயாலும் பாதிக்கப்படவில்லை. பிறகு அவர் சிறையிலிருக்கும்போது இறந்துவிட்டார். அவருக்குமட்டும் காலரா காணவில்லை. மற்றும் சிலருக்கும் காலரா கண்டிருந்தது. இப்பொழுது அவர் சென்ற 21-ம் தேதி இறந்துவிட்டார். அவருடைய பெயர் மாணிக்கம். இறந்த பிறகு பிரேதத்தை அவருடைய உறவினரிடம் கொடுத்தார்கள். அதன்பிறகு பல அதிகாரிகளின் முன்னிலையில் கிளர்ச்சி நடந்த பிறகு அந்தப் பிரேதத்தை மறுபடியும் அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொண்டு போய் ஆஸ்பத்திரியில் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அந்தப் பிரேதத்தை போலீஸ் அதிகாரிகள் முன்னிலையில் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு செவ்வாய்க்கிழமை, இதுவரையிலும் அவருடைய

23rd October 1956] [Sri K. Vinayakam]

பெற்றோரிடத்தில் அந்தப் பிரேதத்தைக் கொடுக்கவில்லை. அதன் காரணம் தெரியவில்லை. “போஸ்ட்-மார்டம்” கூட இன்னும் செய்யவில்லை. இறந்தது ஞாயிற்றுக்கிழமை. இன்று செவ்வாய்கிழமை. இதுவரையிலும் இன்னும் “போஸ்ட்-மார்டம்” கூடசெய்யாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

இதை—இன்னும் தொண்டர்களை கேவலமாக நடத்தகிறார்கள். சில இடங்களில் தொண்டர்களை கைவிலங்கு இட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்து கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோகிறார்கள். அவர்கள் என்ன குற்றம் செய்தார்கள்? அரசியல் கைதிகள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு கை விலங்கு போடவேண்டுமா? அவர்களுடைய கோரிக்கையெல்லாம் தமிழகம் நன்றாக வாழவேண்டும் என்பதுதான். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஆட்சியாளர்கள் எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்குக் கை விலங்கு போடுவதா? சத்யாக்ரமம் செய்கிறவர்களை இப்படியெல்லாம் துன்புறுத்தக்கூடாது. இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்த ஆட்சியாளர்கள் காலத்தில் இப்படியெல்லாம் தவறான காரியங்கள் நடைபெற்றுவருகின்றன என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். கிளர்ச்சி செய்யாமல் இருந்தால் ஆட்சியாளர்கள் என்றைக்குத்தான் முடிவு செய்யப்போகிறார்கள். அதற்கு ஒரு விளக்கம் தெரிவிக்கவேண்டும். ஜோனல் கவுன்சில் நியமனத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தக்கபடி எழுதி இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்வேண்டும். இதற்காகத்தான் நாங்கள் விண்ணப்பம் செய்கிறோம். தேர்தலுக்கு முன்னதாகவே இதற்கு ஒரு முடிவு காண வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தக் கிளர்ச்சியை நாங்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். “டி விலிடேஷன் கமிட்டி” இருக்கிறது. அதனால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அதற்காகத்தான் இப்பொழுதே அதற்கு முடிவுகாண வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். இதை ஆட்சியாளர்களுடைய பொறுப்பாக எடுத்துக்கொண்டு இதற்கு வெற்றி காணவேண்டும். அவர்களுக்கு வெற்றி கிடைத்தால் அது எங்களுடைய வெற்றியாகவேதான் நாங்கள் கருதுவோம். நாளைக்குத் தேர்தலுக்கு நிறைவு சென்ற ஐந்து வருஷங்களில் என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்பார்கள். அதற்கு நாம் பதில் சொல்லியாகவேண்டும். வடக்கெல்லையை பறிகொடுத்துவிட்டார்கள் என்றும், தேவிகுளம், பீரமேடு முதலிய இடங்களைக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்றும் சங்கரலிங்க நாடாரைக் கொன்றுவிட்டார்கள் என்றும் தான் நாளைக்குச் சொல்லப்போகிறார்கள். அதனால்தான் நான் சொல்லுகிறேன். தேர்தலுக்கு முன்னதாகவே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட்டு தேர்தலுக்கு நிற்கவேண்டும் என்று. ஆட்சியாளர்கள் எந்த நிலையை கையாளப் போகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தை திருப்ப இந்த அரசாங்கம் ஒரு போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும். எந்த முறையில் நடத்தினாலும் வெற்றி காணவேண்டும். உங்களுக்கு வெற்றி கிடைத்தாலும் அது எங்களுடைய வெற்றியாக நாங்கள் கருதுவோம். இந்த வெற்றி திரு. காமராஜுக்கு மட்டும் அல்ல இதில் கனம் சுப்பிரமணியத்துக்கும் பங்கு உண்டு என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு அப்படிச் கிடைத்தால் நாங்கள் சந்தோஷப்படுவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. V. SWAMINATHAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1-19 பி வினாயகம் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் p.m. வெளியே செய்த கிளர்ச்சியை நிறுத்திவிட்டு இங்கே அப்படிப் பேசுகின்றார் என நினைக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : On a point of information, Sir. I am an agitator and I belong to that group. It is not as if I am coming here as an agitator. I come here in the capacity of a member of this House.

[23rd October 1956]

SRI R. V. SWAMINATHAN :

ஸ்ரீ வினாயகம் அவர்களும் இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர் என்பது எனக்குத் தெரியும். தம் கொள்கையை எடுத்து விளக்க எல்லா அங்கத்தினருக்கும் இந்தச் சபையில் உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே அவருடைய உரிமையை நான் மறுக்க வில்லை. ஆனால் ஆந்திர எல்லைப் பிரச்சினையில் அவர்களைப்போன்ற வேறு சிலருக்கும் அதிக அக்கறை இருப்பதைப் போலவும், சர்க்காருக்கும், காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் அக்கறை இல்லைபோன்று பேசினார். அதுதான் தவறுதது. அப்பிரச்சினையில் எங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது. உணர்ச்சி இருக்கிறது. “தமிழ் பேசும் பிராந்தியங்களைத் தமிழ் நாட்டோடு சேர்த்தே தீருவோம்” எனக் கடைசிவரையில் போராடுவோம். ஆனால் அதில் எங்கவிடம் ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்கும். ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்டே எல்லாக் காரியத்தையும் செய்வோம். முன்பு ஆந்திர ராஜ்யம் அமைந்தபோது எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினோம். அப்போது ஜோனல் கவுன்சில் ஏற்படுத்தும் யோசனை இல்லை. அதற்குப்பிறகு எஸ்.ஆர்.சி. கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு, எல்லா ராஜ்யங்களும் பிரிக்கப்படையொட்டி ஜோனல் கவுன்சில் அமைக்கப்படுகிறது. ஆகவே இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் சொல்வதைப் போல ஜோனல் கவுன்சிலால் இந்தப் பிரச்சனை தீரும் என நான் நம்புகிறேன். அதனால் தீர்க்க முடியாது போல எண்ணி இதற்குக்கீ கொர்ச்சி செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு ஸ்ரீ வினாயகம் போன்ற நண்பர்களை ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, லேர்ச்சிகளைக் கைவிட்டு இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க சர்க்காருடன் ஒத்திணைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1-27 SRI M. PALANIYANDI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் ப.ம. எல்லைப் பிரச்சினையைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்குக் கவனம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்த காலத்தும், இந்தச் சபையில் எஸ்.ஆர்.சி. மசோதா விவாதத் திற்கு வந்த காலத்திலும், ஆந்திர கவர்னரின் உரைக்குப் பின்னாலும் கூட நிச்சயமாக எல்லைக் கமிஷன் நியமித்தாகவேண்டும், ஜோனல் கவுன்சில் என்பது பயனளிக்காது என்று வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். தமிழ் பேசும் பகுதிகள் தமிழ்நாட்டோடு சேரவேண்டுமென்பதற்காகப் பல புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட அவர்கள் என் தங்கள் கொள்கைக்கு மத்திய சர்க்காரை இணங்க வைக்க முடியவில்லை? ஆகவேதான் இவர்கள் சொல்வதை மத்திய சர்க்கார் கேட்பது இல்லை யென்பதாக மக்கள் இன்றைக்கு இவர்களிடம் வருத்தப்படுகிறார்கள்.

ஆகவே இன்றைக்கு அமைச்சர் அவையினர் என்ன செய்யவேண்டும்? ஏதோ “நாங்கள் சொல்லவேண்டிய முறைக்கு எல்லைப் பிராந்தியங்களில் தமிழ் பேசும் பிரதேசம் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டோம். எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கவேண்டுமென்பதாகவும் கடிதம் எழுதிவிட்டோம்.” என்று சொல்லி சம்மா இருந்தால் போதாது. இவர்கள் சொல்வதை மேலிடத்தார் கொஞ்சம்கூட கேட்பது இல்லை. இவர்களுடைய யோசனைக்கு மரியாதை வைத்து நடப்பது இல்லை. முன்பே வேங்கடம் நமக்குச் சேராது என ஸ்ரீராஜாஜி சொல்லிவிட்டார். இப்பொழுது திருத்தணியாவது—அங்கே தமிழர்கள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். செல்லம் அதிகமில்லாதவர்கள்—தமிழகத்தோடு சேர தம்மால் முயன்ற அளவும் சர்க்கார் முயற்சி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. எல்லைக் கமிஷன் அமைக்கத்தான் வேண்டுமென்று மிகக் கடுமையாக ஸ்ரீ பந்த் அவர்களுக்கு ஆட்சியாளர் வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தோழர் வினாயகம் கொண்டு வந்திருக்கும் பிரச்சனை அவருடைய குறிப்பிட்ட பிரச்சனை அல்ல. அவரைச் சேர்ந்த ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியின் பிரச்சனையும் அல்ல. இந்நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தமிழர்களுடைய பிரச்சனையும் ஆகும். இதைப்

23rd October 1956] [Sri A. Ratnam]

பற்றி முன்பு பல சமயங்களில் பேசும் காலத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்களும், இதர அமைச்சர்களும் இந்தப் பிராந்தியங்கள் எல்லாம் தமிழகத்தோடு இணைந்தாகவேண்டுமென்று வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பல பேர்கள் வலியுறுத்திப் பேசியிருந்தாலும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கவேண்டுமென்று கடிதம் எழுதியிருந்தாலும் தாங்கள் கொண்ட எண்ணத்தை, எடுத்துக்கொண்ட உறுதியை நிறைவேற்றிவைக்கவேண்டுமென்ற மனோவம் தலைவரது இருப்பதோடு, மேலிடத்தார் என்ன சொல்கிறார்களோ அதற்கு அடிப்படையிலேயே வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையில் இருக்கிறார்கள் என்பது புலப்படுகிறது. ஆனால் மேலிடத்தார் எல்லா வகையிலும் தென்னாட்சி கோரிக்கையைப் புறக்கணிப்பது என ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். எல்லைக் கமிஷன் அமைக்கவேண்டுமென்று நமது முதல் அமைச்சர் கூறினால் அமைக்கமாட்டோம் என்று இந்திய சர்க்கார் உள்நாட்டு மந்திரியும் சொல்கிறார். இவர்களுடைய பலவிதத்தைக் கண்டுதான் பலவிதமான கிளர்ச்சிகளில் மக்கள் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. சர்தீசுமான் முறையிலும் கிளர்ச்சி செய்ய வரக்கூடிய பலவிதமாக இம்சிக்கிறார்கள், இந்த சத்தியாக்கிரகம் என்பது பெரிய தொத்து நோயைப்போலப் பரவிவிடும். ஜோனல் கமிஷனில் மூலம் இந்த எல்லைப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவேண்டுமென்றால் முடியாது போகும். தமிழர்களுக்கு அதில் நிதி கிடைக்காது. ஆகவே இதுவரையிலும் சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டு வருவதுபோல இனியும் சொல்லிக்கொண்டு வராமல் உடனடியாக எல்லைக் கமிஷன் அமைக்க வற்புறுத்தவேண்டும், அதற்காக கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுவோருக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும். ஊக்கம் அளிக்க முடியாதுமட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்குத் தெரிந்தாவு செய்யாது கம்மா இருப்பது நலம். சர்க்கார் எல்லைக் கமிஷன் அமைக்கவேண்டுமென்று தன் சக்தி எல்லாவற்றையும் ஒருமுகப்படுத்திக் கேட்பார்கள் என நம்புகிறேன். இது பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை, ஆகவே கேட்கவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்திக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, 1-30
ஆந்திரா-சென்னை எல்லைப் பிரச்சினையானது மிக மிக முக்கியமான p.m.
கட்டத்தை இன்றையதினம் அடைந்திருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த எல்லைப் பிரச்சினையில் சில கிராமங்கள் தகராறுக்குப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தத் தகராறுகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் அப்பிராய பேதம் கிடையாது. மக்கள் மட்டுமின்றி ஆந்திர தேச அரசாங்கத்தினரும் இதனை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், சில தகராறுக்குப்பட்டு கிராமங்கள் விஷயத்தைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று. ஆந்திரத்திலுள்ள தமிழ் பகுதிகள் தமிழ் நாட்டோடு சேரவேண்டுமென்பதற்காக மக்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். சென்னை அரசாங்கமும் மாறுபட்ட கருத்தைக் கொள்ளவில்லை என்ற ஒரு தன்மையில்தான் மக்களெல்லாம் நம்பியிருந்தார்கள். அந்த நம்பிக்கையின்மீதுதான் ஒருவாறு இந்தப் பிரச்சினை சுமுகமாக தீர்க்கப்பட முடியும் என்று அரசாங்கத்தின் நிலை இருந்தது. மொழிவாரியாக நாடுகள் பிரிக்கின்ற தன்மை அந்தக் காலத்தில் இல்லாதபோது, ஆந்திர மாகாணம் பிரிகின்ற நேரத்திலே எல்லைப் பிரச்சினையானது தீர்க்கப்படவேண்டுமென்று எடுத்துக்கொண்ட நேரத்திலே இது இரண்டு அரசாங்கத்தாருமே மந்திரிகளும் சேர்ந்து தீர்த்துக்கொண்டால் ஒருவாறு தீர்டும். இல்லாதபோதால் அங்கு ஒரு கமிஷன் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தன்மைதான் அன்றையதினம் பேசப்பட்டது. இந்த அரசாங்கத்தாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த அரசாங்கத்தார் பல காலம் பேசியதிலிருந்து அன்றையதினம் மக்களுக்கு என்ன கருத்து தோன்றியது என்றால் அரசாங்கங்கள் சார்பிலே மந்திரிகள் பேசி அதில் முடிவு ஏற்படவில்லையென்றும் நிச்சயமாக ஒரு கமிஷன் வரும் என்ற தன்மைதான் அன்றையதினம் ஏற்பட்டது. இன்றையதினம் சமீபத்தில் ஸ்ரீ பந்த் அறிக்கையிலிருந்து அந்த நம்பிக்கையை இழக்கக்கூடிய தன்மையிலே இருக்கிறது என்றால் இதை ஒரு படிப்பினையாகக் கருதவேண்டியிருக்கிறது. அதிலுள்ள விஷயம் எப்படி இருந்தபேதிலும் சரி, நம்முடைய அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, இந்திய யூனியனாக இருந்தாலும் சரி

[Sri S. Swayamprakasam]

[23rd October 1956]

ஒரு காலத்தில் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிச் சொன்னால், அது நிச்சயமாக நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடத்திலே இல்லாதபோதால், அந்த அரசாங்கத்திலே நம்பிக்கை இழக்கும்படியாக ஆகும் என்ற தன்மை இருக்கிறது. இதனை மறந்து இன்றையதினம் இதுவரையிலும் மக்களுக்கு ஒருவிதமான எண்ணத்தை உண்டுபண்ணி, இந்த அரசாங்கமும் அந்த அரசாங்கமும் பேசி அதில் ஒற்றுமை அடையவில்லையென்றால் கமிஷன் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை இல்லாத தன்மை சமீபத்தில் வந்த அறிக்கையிலிருந்து வெளிப்படுகிறது. அது நாட்டுக்கும் ஜனநாயகத்துக்கும் பொருந்தாத தன்மை. இன்றையதினம் இந்த அரசாங்கத்தின் நிலை என்னவென்று பொதுமக்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை இந்த அரசாங்கத்தின் நிலை சுமுகமாகத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியுமென்று பேசினார்கள். இப்பொழுது பேசக்கூட முடியவில்லை. கமிஷன் அமைப்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் நினைக்கக்கூட முடியாது. நண்பர் ஸ்ரீ எம். பழனியாண்டி அவர்கள் சொன்னதுபோல், நம்முடைய அரசாங்கத்தினிடத்தில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்பிக்கை இல்லையோ என்ற தன்மையிலும், நம்முடைய அரசாங்கத்தின் பேச்சைக் கேட்க முடியவில்லை என்ற தன்மையிலும் எதற்காக மண்டலக் கவுன்சிலைக் கொண்டு வர வேண்டும்? மண்டலக் கவுன்சில் ஏற்பட்டு, அது ஆந்திர-சென்னை எல்லைப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் என்று யாரும் இதுவரை நினைத்தது கிடையாது. ஆகையால், மண்டலக் கவுன்சில் என்பது இந்த மாகாண அமைச்சரும், இசுர மாகாண அமைச்சர்களும், மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கும் ஒரு அமைச்சரின் தலைமையில் நடக்கும் தன்மை. அந்த மந்திரிகளும் இந்த மந்திரிகளும் பேசி தங்களுக்குள்ளாக ஒரு ஒற்றுமை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது, இன்றைக்கும் அந்த மாதிரி மண்டல கவுன்சிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்த்திவிட முடியும், என்று நம்புவதில் அர்த்தமே இல்லை. ஆகையால் அடிப்படையாக அரசாங்கத்தின்மீது ஏற்படும்படியான நம்பிக்கையை மக்கள் இழக்கும்படியான தன்மையில் பூனியன் அரசாங்க மந்திரி ஸ்ரீ பந்த் அவர்கள் சமீபத்தில் வெளியிட்ட அறிக்கை இருப்பதால் இந்த சபையோர்கள் சார்பாக சென்னை அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் அப்படிப்பட்ட தன்மையில் பூனியன் அரசாங்கம் இறங்கக்கூடாது. மக்களுடைய நம்பிக்கையை ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் புரல் வளர்க்கவேண்டுமென்றால், பொதுவாக அரசாங்கத்தினிடையே பாருபாடு இல்லாமல் பொதுவான கமிஷனை ஏற்படுத்தி இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாக இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

1-34

p.m.

*SRI V. BALAKRISHNAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயத்தைப்பற்றி கேள்வி ஏற்பட்டபோது நிதி மந்திரி அவர்கள் ஈதாரணமாக ஆந்திராவுக்கும் சென்னைக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற எல்லைப் பிரச்சினையானது மண்டல சபைக்கு உட்பட்டது அல்ல, தனிப்பட்ட பிரச்சனை அந்தப் பிரச்சினையைத் திட்டவாட்டமாக சென்னை சர்க்காரே வலியுறுத்தி வருகிறது. அது தனிப்பட்ட பிரச்சனை என்று இந்திய சர்க்காரே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சொன்னதிலிருந்து சில நாட்களுக்குப் பிறகு மத்திய சர்க்காரின் மந்திரியிடமிருந்து இதைப்போல அறிக்கை வந்திருப்பதானது இங்கு எல்லோருக்கும் ஒரு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்திருக்கிறது. நிதி மந்திரி அவர்களின் முகத்தைப் பார்க்கையிலே ஒரு கவலைகொண்ட முகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது உண்மை. இந்திய சர்க்கார் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் நீதியைக் கவனிக்கவில்லை. சட்டத்தைக் கவனிக்கவில்லை, நேர்மையைக் கவனிக்கவில்லை, தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் இரண்டரை கோடி மக்களுடைய எண்ணத்தை உணர்ந்துகொள்ள சற்றுக்கூட அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவில்லை. ஆந்திரா போன்ற விஷயங்கள் ஏற்பட்டபோது பெல்லாரியைப்பற்றி முடிவு செய்வதற்கு எல்லை கமிஷன் நியமித்து, முடிவு செய்திருக்கும்போது, ஆந்திரா-சென்னை எல்லைப் பிரச்சனை விஷயத்தில்—ஏன் இன்னும் எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கப்படாமல், “செய்யப்போகிறோம், செய்யப்போகிறோம்” என்று நீண்ட காலமாக சொல்லிக்கொண்டிருந்துவிட்டு, கடைசி நேரத்தில் நம்முடைய

23rd October 1956] [Sri V. Balakrishnan]

சென்னை மந்திரியையும் மக்களையும் ஏமாற்றவேண்டும் என்று தெரியவில்லை. தமிழர்கள் பண்பாடுள்ளவர்கள். சாந்தம் உள்ளவர்கள், அமைதியை பின்பற்றுகிறார்கள், சொன்னதையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று டில்லியில் இருப்பவர்கள் நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் எதையும் செய்யலாம் எதையும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது. அது சரியல்ல. நம்முடைய ஜீவாதார உரிமைக்கும், நம்முடைய நியாயத்துக்கும் அனைவரும் நியாயமாகப் போராடத் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தாருக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். இந்திய யூனியனில் ஒரு கிராமமோ, இரண்டு கிராமங்களோ எந்த ராஜ்யத்தில் இருந்தால் என்ன என்று பொதுவாக உபதேசிக்கப்படுகிறது. அந்த வாத்தத்தை ஒத்துக்கொள்வோம். ஆனால், இப்பொழுது திருத்தணி, சித்தூர், தமிழ் பகுதிகளை எந்த முறையில் ஆந்திர சர்க்கார் அவர்கள் நிர்வகித்து வருகிறார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். திருத்தணி பஞ்சாயத்து போர்டு தமிழில் நிர்வாகத்தை இன்றைக்கு நடத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் தமிழ்க் குழந்தைகள் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்க வசதி இல்லை. இங்கிருந்து போன தமிழர்களுக்கு தமிழில் வரவேற்பு கொடுத்தபடியினால் அங்குள்ள பஞ்சாயத்து சபையை கலைக்க ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று அவர்கள் கொள்கை செய்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தக் கொள்கையின் காரணமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்களே தவிர, வேறு எந்தவிதமான காரணத்திற்காகவும் சேரவேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. இதற்கும் அதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. புரட்சி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் அவர்கள் சொல்லவில்லை. ஆந்திரர்கள் அங்குள்ள தமிழ் மக்களைக் கொடுமையாக நடத்துவதால்தான் அவர்கள் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆனால், தமிழகத்திலே இருக்கும் ஆந்திரர்களை நாம் இன்னும் நியாயமான முறையிலே, ஜீவாதாரமான உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையிலே நடத்திவருகிறோம். அவர்களும் நம்மைப்போல நல்ல முறையில் தமிழர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்து வந்திருந்தால், நாம் அதைப்பற்றி இவ்வளவு தீவிரமாகப் பேசவேண்டியதில்லை. இப்பகுதிகளை மீட்கவேண்டிய அவசியமும் ஏற்பாது. நம்முடைய ஆந்திர சர்க்கார்களையும், மலையாள சர்க்கார்களையும், கன்னடியர்களையும் நாம் நியாயமான முறையில் இன்னமும் நடத்திவருவோம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. நாம் மற்றவர்களை நடத்துவதுபோல் மற்றவர்களும் தங்கள் பிரதேசத்திலுள்ள தமிழர்களை நியாயமாகவும் நேர்மையாகவும் நடத்தவேண்டுமென்றுதான் நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆந்திர நிர்வாகத்தில் நம்முடைய மக்களுக்கு நியாயமும் நேர்மையும் இல்லை. ஆகையால், திருத்தணி, சித்தூர் பகுதிகள் தமிழ் நாட்டின் வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI: Mr. Speaker, Sir, we have discussed this question during the last sitting of the Assembly. After that, further developments have taken place. Therefore, we are taking up this question to see what exactly this House and the Government can do in order to further the cause which we all have at heart. The question is not whether certain areas in the Southern part of the Andhra State should be included in the Madras State. That is not the question at issue. As far as this question is concerned, even the Andhra Chief Minister has stated that he at any rate does not subscribe to the view that there is no part of the Andhra State which should go to the Madras State. He himself has stated in the course of his reply "that the Andhra Government subscribe to the

[Sri P. Ramamurthi] [23rd October 1956]

view that there should be marginal adjustments possible." Therefore, there is no question of dispute over that aspect of the question.

The question that now arises is, what exactly has got to be done. Last time, this question was discussed on the floor of the House on the specific proposal made by the Andhra Government themselves to the effect that the question of demarcation of the boundary between the Madras State and the Andhra State should be taken up only when the whole question of the demarcation of the boundaries of the various States was taken up and that until then the Andhra Government could not further pursue the question. At that time, it was pointed out on the floor of this House that having regard to the assurances given earlier, having regard to the circumstances under which the Andhra State was formed with the 11 districts of the former Madras State, this question should not be confused with the problems arising generally out of the reorganisation of the States in India, that this problem stood entirely on a different footing and that, therefore, it was necessary that the Government of India should honour the pledge that they themselves had given at the time of the formation of the Andhra State, namely, that in case the two Governments were not able to settle the dispute in an amicable way, in a way satisfactory to both the States, then the Central Government would appoint a Boundary Commission. It was also pointed out that as the talks between the representatives of the two States had reached a deadlock, it was for the Central Government to step in and honour their pledge. After that, I dare say that the Madras Government had also addressed the Central Government on the matter. It is reported in the newspapers that the Central Government have written to the Madras Government—I hope the Hon. Minister will read that letter of the Central Government. I think it is from Mr. Pant, Home Minister of the Government of India. That letter has been addressed to the Chief Minister of this State. The Home Minister is reported to have stated in that letter that he realises that this problem of the Andhra-Tamil border disputes is entirely different from the general problems arising out of the general reorganization of the States and that therefore it should be treated on an entirely separate footing. I hope the newspapers have correctly reported the contents of that letter. He seems to have also suggested a way out, namely, that the new Zonal Council can take up the question when it is formed. As regards the formation of Zonal Councils, I have no doubt that they can be formed even though there may not be a representative Government in the new Kerala State. Under the States Reorganization Act, the President has got powers to nominate three Members to the Zonal Council to represent a State where no Ministry is functioning. Therefore, I have no doubt that a Zonal Council will be functioning after November. But the question is, even after the formation of the Zonal Council, is there any likelihood of the problem being solved in a proper way?

23rd October 1956] [Sri P. Ramamurthi]

Judging from the speeches made, I do not believe that this question can be solved properly or can be settled at all. At any rate, a proper outlook is necessary to settle this question. What is the outlook of the Hon. Chief Minister of the Andhra State—Mr. Gopala Reddi? Mr. Gopala Reddi is reported to have stated—and the future Chief Minister of the Andhra Pradesh also has spoken in the same manner—that all border disputes should be solved on the basis of uniform principles. That means, that all border adjustments between the Andhra State and all the States bordering on it must be decided on uniform principles. During the course of discussion, some Members had raised specific questions as to how the disputes between the Mysore and the Andhra States and between the Orissa and the Andhra States could be discussed on the Zonal Council, as Mysore and Orissa were not included in the Southern Zonal Council. Mr. Gopala Reddi was reported to have stated that there was nothing which prevented the Andhra Government from inviting the representatives of the Mysore and Orissa States to the Zonal Council. I dare say that Mr. Gopala Reddi is a very intelligent person. He understands what he speaks. Supposing it happens that to that Council the representatives of Mysore and Orissa are invited and they also take the same attitude as the Andhra Government have taken. If the Mysore Ministers were to say, 'unless all border adjustments between Mysore and Kerala and between Mysore and Maharashtra on the basis of certain uniform principles were settled, the dispute between the Mysore State and the Andhra State could not be settled', 'what will happen?' Similarly the Orissa Ministers may say, 'unless the disputes between the Orissa State and the Bihar State are also taken up, they are not prepared to take up the question of settling the disputes between the Orissa State and the Andhra State.' After all Mr. Gopala Reddi is an intelligent person, and he must be able to understand that. I do not think he does not understand that. Similarly the representatives from Bihar may say that the disputes between Bihar and Bengal over Manbhum district should be settled by evolving a uniform principle, and the Bengal Government may in turn point out that its dispute with Assam over Gopalpura should be settled. All these things are meaningless. To make it a pre-condition that Ministers of other States should be invited and that a common principle should be evolved for the solution of border disputes between the Andhra State and the States bordering on it, as has been laid down by Mr. Gopala Reddi, is nothing but procrastinating the solution of the problem. Therefore, there is no guarantee that even in the Zonal Council this problem can be solved as early as possible. With this attitude of Gopala Reddi and other Andhra Ministers, there is no chance of arriving at an amicable settlement. We know, as a matter of fact that the recommendation of the Zonal Council are to be unanimously arrived at. Otherwise they are valueless. After all it is the States which have to carry out the recommendations. I do not blame the Andhra people, and I have no quarrel with the Andhra people. Knowing full well the

[Sri P. Ramamurthi] [23rd October 1956]

attitude of the Andhra Ministers in this matter, I am sure, the suggestion made by Mr. Pant will not help in solving the problem. We have got to deal with a particular solution. It is a psychological problem, and thousands of people are agitated over it. The kind of answer that the Andhra Deputy Chief Minister has given on the floor of the Andhra Assembly, to say the least, will not help in the solution of the problem but it will aggravate it. He talks of the Police preventing the rowdy activities of the agitators. He has also given an assurance that the Tamil people in the disputed area will be treated well not because they are Tamils but because they are citizens of the Andhra State. On the other if the Andhra Government, seeing the justice of the claim made, have come forward and stated, "There is some justice in what you say and we are trying to see how best the problem can be solved", then it would have been a different matter. Though the Andhra Government may not be in a position to come forward to solve the problem on the lines suggested by the Madras Government, they may still put forward some other method. Then we can understand that they are serious of solving the problem. But, instead, all sorts of statements have been made. Making such statements does not help the solution of the problems and it only aggravates it. Therefore, we have to take up this human problem, this psychological problem. It is not a question of how long it will take to solve it. After all, at the time when the Andhra State was formed, this problem was recognized and an assurance was given with regard to it. Longer the delay of the problem the greater will be its repercussion. We are interested in seeing that the Andhra people and the Tamil people develop brotherly relations. We are interested in the development of proper relations between the two peoples. Therefore, in the interest of solving this problem, I wish to make a simple solution. This problem is not a difficult problem. After all certain principles had already been agreed upon. Having regard to the fact that all the factual data are on hand and also having regard to the fact that certain basic principles had been agreed upon by both the Governments, the only question is how this problem can be solved. Having taken up that position and also having accepted the position that this dispute stands on wholly different footing, apart from other disputes about other disputed areas arising out of the reorganization of the States, this problem can be solved. Realising that the problem on hand is different from the other problems which have arisen as a result of reorganization of the States, I feel that the problem can be solved easily. The Chief Ministers of the States are amenable to the discipline of the Central Government. If the Central Government were to suggest a solution, the Andhra Government despite all that they say, will certainly accept it. I know that every one of these Andhra Ministers was saying that under no circumstances they would allow Madras City to form part of the Tamil State. But when the Central Government decided that it

23rd October 1956] [Sri P. Ramamurthi]

would form part of the Madras State, they all agreed to that. I know that Mr. Sanjiva Reddi or Mr. Gopala Reddi does not have the courage to defy the Central Government if it takes a firm decision. Therefore, I suggest that the Madras Government should write to the Central Government suggesting that if one of the Central Ministers, possibly Mr. Pant, can come down here and sit along with the representatives of both the States and discuss the problem, it can be solved. I am sure both the State Governments will accept the course because both the States have already accepted the principles on which this question can be settled. Now, it is only a question of selecting factual data and this can be done quickly and then within one day the problem can be solved. Instead of doing that, if we allow the pestering sore to continue, it will impair the relationship between the two States. There is a good English proverb which says, 'Justice delayed is Justice denied.' Three and a half years is a sufficiently long time and let us not allow this problem to continue any more. Therefore I would request the Madras Government to address the Central Government in this matter and I believe the entire House will agree with me that that is the proper solution. If the Central Government take up the question on this basis, it can be solved before the general elections. Why, wait till the general elections? The problem can be solved within one day long before the general elections. This is the simple suggestion that I would like to make on this occasion.

1-50
P. II.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I am grateful to the hon. Members for having raised this issue on the floor of this Assembly and more than that, for the helpful way in which they dealt with it. There are two aspects of this question: First is the nature of the dispute and the second is the solution of the dispute. As far as the nature of the dispute is concerned, we have got to recognize that the dispute arose, as has been pointed out more than once, in 1953 when the Andhra partition took place and it is based on linguistic principles. That is an important factor which we have to bear in mind. Therefore, the Andhra-Madras border disputes has to be settled now on the principle of the linguistic majority or minority in a particular area and not on any other principle, and that has been recognized. That was why it was said even at the time of the passing of the Andhra State Bill that a Boundary Commission would be appointed in case the border issue was not settled amicably.

As far as the States Reorganization Commission proposals are concerned, they have been examined in detail and various committees have sat on them. It has been now settled once for all that the pattern that will emerge from the implementation of the States Reorganization Act will be the final pattern. It has been stated categorically in the introductory note submitted along with the draft States Reorganization Bill that once the States are

[Sri C. Subramaniam]

[23rd October 1956]

reconstituted, any border adjustment thereafter could be taken up only on administrative grounds. Therefore border disputes arising from the States Reorganization could arise only on administrative grounds and not on linguistic grounds. The dispute which has arisen from the Andhra-Madras partition is quite different from disputes which are likely to arise from the general States Reorganization. To club these two together will be clubbing two completely different issues altogether. Therefore it is that I object to the stand taken by the Andhra Government that a uniform principle should be applied. If a uniform principle should be applied, then we cannot bring in the linguistic principle at all into the Andhra-Madras border dispute. Nobody can possibly imagine now, that the Central Government are going to reopen all the border disputes on linguistic grounds and refer them to the Zonal Council for discussion and decision. I do not think such a thing is going to be allowed to happen, and that has been made quite clear. We have gone through almost a hell with reference to this linguistic reorganization and I do not think it will be wise to reopen border disputes on linguistic principle. To take up an attitude of clubbing together the dispute which has arisen from the separation of Andhra from Madras and the disputes which are likely to arise under the general scheme of States Reorganization is, I am afraid, not a helpful attitude to take. Therefore, under no circumstances can we agree that the other disputes should be clubbed with this dispute and a uniform principle should be made applicable to them. The new stand which the Andhra Government had been taking was put in the mouth of the Governor. A statement of their policy with reference to these border adjustments is contained in the Andhra Governor's Address to the Andhra Legislative Assembly. With reference to that statement made by the Andhra Governor, we wrote a letter to the Union Home Minister. This is the reply we received :—

“ I received some days ago your letter of 12th September. The hon. Member Mr. Vinayakam was saying that there was not even a reference to any letter of any date. He spoke even without knowing the contents of the letter whose receipt has already been acknowledged.

“ I appreciate your anxiety for an immediate settlement of this dispute which I realize is not connected with the various other matters arising from the general reorganization of the States.” It has now been recognized and categorically stated that the Andhra-Madras border dispute has nothing to do with the border disputes that may arise from the general scheme of the reorganization of the States. Therefore what we are now concerned with is how the dispute should be solved. With reference to the solution, this is what the Union Home Minister has suggested in his letter :—

“ But at this stage, when only a few days are left for the arrangements under the States Reorganization Act to come into

23rd October 1956] [Sri C. Subramaniam]

force, you will, I hope, agree that in the circumstances, the proper course to adopt would be to place the matter first before the Zonal Council as soon as the Council starts functioning. In the context of the good relation which, as you have observed, has been happily existing between the two neighbouring States, I feel confident that the Zonal Council will be able to strike an agreed solution. In case this expectation is not eventually fulfilled, that would provide an opportunity for the Government of India to step in, when a final decision will be taken with due regard to all the relevant factors."

I have read the entire letter of the Home Minister. The solution now offered is: Why can we not refer this matter to the Zonal Council which will come into being on 1st November? When the Council will start work is quite a different question altogether. The Council will have to be formed, offices will have to be set up and then only it can start functioning. But I am prepared to concede that it will be possible to form the Zonal Council immediately and that it will start functioning. But what will be the net result of referring this dispute to the Zonal Council? The hon. Member Mr. Vinayakam seems to be under the impression that matters will be decided in the Zonal Council by the majority vote. It is not so; an agreed solution will have to be arrived at. Therefore the possibility of our being out-vetoed by the Kerala Government joining with the Andhra Government does not arise at all. Whether it will be possible to arrive at an agreed solution in view of the attitude taken by the Andhra Government is the question which we will have to consider now. This is not a new matter, this matter has been fully considered. There has been an inter-State conference at the Ministerial level and we could not come to an agreement. Not only could we not come to an agreement. The Andhra Government had adopted the attitude that they were not prepared to abide by the agreement which had already been arrived at with reference to the principles to be applied for the settlement of the border dispute; they went back upon that agreement. Under these circumstances what we have to consider is whether there is any possibility of the Andhra Government and the Madras Government coming to an agreed solution in the Zonal Council. The only advantage of the Zonal Council is that representatives of the Travancore-Cochin Government also will be there and the Council will be presided over by a Union Minister. Therefore, 2 p.m. the presence of the Union Minister there may perhaps have a sobering influence. That is only a hope. If that be so, for that purpose we need not wait for the Zonal Council to be formed. As was suggested by the Leader of the Opposition, even now the Union Minister can come here. It may be Mr. Pant or some one else. Or even a third party may come here and bring the parties together and see whether the dispute can be settled. It is not necessary for this purpose that the Zonal Council should be formed and that we should formally sit in the Zonal Council for

[Sri C. Subramaniam] [23rd October 1956]

a discussion of this matter. If that is the only method that can be tried, I respectfully submit that the presence of the Union Minister or that of the representatives of the Travancore-Cochin Government is not going to be very helpful in view of the specific attitude taken by the Andhra Government in this matter. I am afraid the reference to the Zonal Council will only be a mere formality. If it is a matter which is of no consequence, I would not have minded this delay. Having waited for three years, could we not wait for another three months? Unfortunately, the attitude taken by the Andhra Government does not help us even to wait. On the other hand the attitude of the Andhra Government makes it all the more imperative that we should arrive at an immediate solution, because the attitude they have taken is not helpful for a solution of the problem and I may also add at this stage that the expressions used by them are not quite appropriate. I am not prepared to go beyond this, and it is not necessary to go beyond this. The words like 'acts of rowdies' are not quite appropriate to be used before the Andhra Legislature. By this attitude they will be inflaming the passions of the Tamilians and Andhras in their own areas and there will be repercussions in our own areas. The attitude of the Andhra Government is going to embitter the relations of the Tamilians and Andhras in the Tiruttani area and the other border areas. After all everybody is agreed about it, and everybody compliments us on it that in spite of the fact that there are so many linguistic groups living in our State, we are guaranteeing the rights of every linguistic minority in our State. I do not think there has been any cause for complaint at any stage unless something is created for that purpose. I am anxious that the dispute should be settled soon before the situation deteriorates further.

There is one other aspect also we have to consider. I saw the statement of the Hon. the Deputy Chief Minister of the Andhra State who will be the Chief Minister of the future Andhra Pradesh. He has stated, "We have patiently waited for three long years." I would respectfully put to him the question if it is possible to put to him through this House, "Who has been waiting for these three long years?" As far as Tiruttani area is concerned, it is admitted even in the conference that it was a predominantly Tamil area. It was because we did not go into the question of taluks or smaller units that Tiruttani was added to the Andhra State when partition took place. But it is admitted that Tiruttani is predominantly a Tamil area. So either now or a little later, it has got to go to Madras State. In this state of affairs, if they are asked to wait for more than three years, I do not know whom to compliment—either to compliment the Andhra Government on their patience or to compliment the people in Tiruttani on their patience in waiting for three long years. In spite of the fact that the people have been kept in suspense for three years, a decision has not been taken. If it

23rd October 1956] [Sri C. Subramaniam]

is said, "No, no; you have got to be in Andhra", then that is a different question altogether. But to keep them in suspense for three years without telling them where their future activities would be—in Madras State or Andhra State—and raising hopes now and then that the border dispute would be settled is not correct. If anybody has got any reason to lose patience, I am afraid it is the people of Tiruttani that have reason to lose patience and not the Andhra Government. That being so, it is a very surprising statement for the Hon. the Deputy Chief Minister of Andhra to make that they have been waiting patiently for three long years. For what? I am really unable to understand. What does he threaten us with, I would like to know. Unfortunately, it is statements like these that embitter the relations between the people more than anything else. If, as a matter of fact, these things are left to the people themselves, perhaps they would settle things amicably. I am very apprehensive now, after all that has happened, that this question of settling border disputes should not be delayed much longer than is absolutely necessary. I do agree with the suggestion made by the Leader of the Opposition that, instead of waiting for the formation of the Zonal Council and its functioning, we should see whether the dispute cannot be solved in any other way. One solution is, 'Why not a Central Minister go over here and sit down and settle the dispute'. There were disputes arising out of the proposals for the reorganization of States and there were very bitter disputes also. They were all decided by the formation of a four-man sub-committee. A sub-committee was formed and that committee was able to resolve more difficult problems. After all the same method could be applied for the solution of this problem. What is now wanted is a settlement either this way or that way. The people must know where they are and where they have got to carry on their activities and settle themselves. But to keep them in suspense will create further difficulties. Therefore, it is the intention of this Government to address the Government of India again pointing out that no useful purpose will be served by referring this matter to the Zonal Council, though a Zonal Council may be a very helpful body in resolving disputes which may arise later on. But in view of the fact that this dispute has already been discussed, and also in view of the fact that certain steps have already been taken by the Government, no useful purpose will be served by referring this matter to the Zonal Council. As a matter of fact, the same purpose can be served better by asking a Union Minister to go over here or we can go over there or the matter can be referred to a sub-committee. We are prepared to abide by the decision of that sub-committee. This is the attitude that this Government will take. This is one aspect of the question.

Now I will deal with the agitation carried on by some of our friends for the purpose of achieving this objective. I am not going

[Sri C. Subramaniam] [23rd October 1956]

to dispute their sincerity. They are quite sincere and they want that this dispute should be settled as early as possible. In their anxiety to have an early solution, they think that this is the only way of bringing pressure on the Madras Government to take up this question in all sincerity and earnestness. I may assure all those who are concerned with this agitation that we need no such goading. We are trying our best to solve the problem. The only point is, we think we should have a sense of proportion in taking into account the various problems arising out of this dispute. If we think that we should not force the issue in any particular way, it is not because we are earnest about it, but we feel that it can be settled even otherwise. Therefore I once again wish to urge on the floor of this Assembly that no useful purpose will be served by carrying on this agitation, and there is absolutely no necessity for carrying on this agitation any further in view of the attitude the Madras Government are taking. I am sure the persons who are concerned with this agitation will review the position and give up this agitation instead of carrying it on causing embarrassment not to anybody else but to the Madras Government. That would be my appeal to them. Two incidents were brought to my notice. One relates to the death of a prisoner in jail and the other relates to the handcuffing of some of the satyagrahis. Certainly, I shall go into those cases and see whether any injustice has been done anywhere. As far as the alleged death of the prisoner is concerned, I shall have the matter immediately enquired and shall find out what the facts are about it. As far as the handcuffing of the satyagrahis is concerned, certainly I shall cause an enquiry to be made into the matter. Because, it is not expected that the ordinary prisoners should be handcuffed when they are taken from one place to another. I hope this assurance will give at least some satisfaction to those who are *more sincere*—I am prepared to put it that way—in solving this problem. I would like to tell them on this occasion that we are also making all attempts possible. As far as we are concerned, we are also taking all possible steps to arrive at a speedy solution in regard to this matter. I hope this will give some satisfaction at least to those people.

2-10
p.m.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, I take it that Hon. the Leader of the House in the course of his speech was suggesting that a Minister from the Centre should come down to Madras. Suppose a Minister from the Centre did not come here and did not take up this problem for solution in right earnest. Will the Hon. the Leader of the House go to Delhi and press upon the Central Government the need for settling this problem immediately? Instead of simply writing to the Central Government and awaiting their reply which may after all come after several months and which may not even come, will the Hon. the Leader of the House in right earnest be prepared to go to Delhi and press upon the Government of India the urgent necessity for solving this problem without losing further time?

23rd October 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have already stated that the Madras Government will be writing to the Government of India in the matter. If my presence at Delhi will go a long way in expediting the solution to this problem, I shall not hesitate to go there; on the other hand, I will fly over to Delhi as early as possible.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned (2-13 p.m.).

IX.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

168. *Balance sheet of the Radio and Electricals, Limited, Madras, for the year ended 31st December 1955 and of the Ramuraju Surgical Cotton Mills, Limited, Rajapalayam, for the year ended 30th September 1954.*

169. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2046, Agriculture, dated 25th August 1956, amending rule 68 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948, regarding the receipts to be credited daily into Government Treasury [Laid on the table under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933].*

170. *Notification issued with G.O. No. 2453, Revenue, dated 18th June 1956, amending rules 24, 25, 26 and 27 of the Madras General Sales Tax Rules, 1939, empowering Special Assistant Commercial Tax Officers and Deputy Commercial Tax Officers for detecting evasions.*

171. *The Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Distribution Rules, 1956, issued with G.O. No. 1376, L.A., dated 21st September 1956. [Laid on the table of the House under section 6 (2) of the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Act, 1956].*

172. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1571, Home, dated 28th May 1956, amending rule 102 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, regarding transport vehicles. [Laid on the table under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]*

173. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2407, Home, dated 27th August 1956, regarding remission of court-fees for applications, petitions and complaints under the Untouchability (Offences) Act, 1955 [Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court Fee and Suit Valuation Act, 1955].*

174. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2266, Home, dated 9th August 1956, exempting the vehicles belonging to World Health Organization assigned to Tuberculosis Demonstration and Training Centre, Madras, from payment of tax [Laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]*

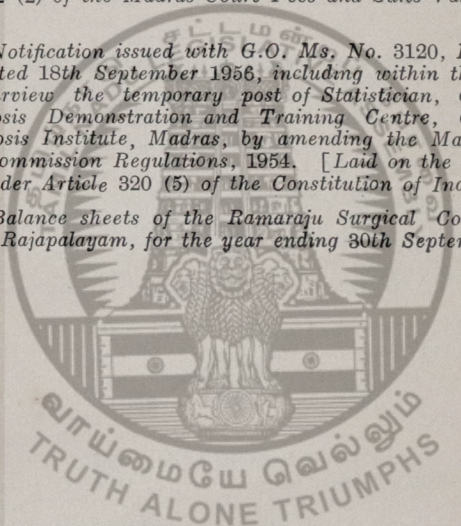
[23rd October 1956]

175. Notification issued with G.O. Ms. No. 2321, Home, dated 14th August 1956, exempting from payment of court-fees for applications or petitions presented for the constitution of panchayats [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955.]

176. Notification issued with G.O. Ms. No. 2248, Home, dated 7th August 1956, remitting the court-fees payable for petitions presented to Block Development Officers under the Community Development Programme [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955.]

177. Notification issued with G.O. Ms. No. 3120, Public (Services), dated 18th September 1956, including within the Commission's purview the temporary post of Statistician, Government Tuberculosis Demonstration and Training Centre, Government Tuberculosis Institute, Madras, by amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

178. Balance sheets of the Ramaraju Surgical Cotton Mills, Limited, Rajapalayam, for the year ending 30th September 1955,

23rd October 1956]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 304 asked by Sri V. R. Krishna Ayyar at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd October 1956, page 24 supra.]

Grant of permits for stage carriages to small fleet owners, etc.

Minimum equipment for a unit of five buses—

Serial number and equipment.	Unit price.	Quantity required.
	RS.	
1 Tool kit	850	1
2 Iron horsefront axle	45	2
3 Iron horses—Rear axle	55	2
4 Iron horses—Chassis	55	2
5 Roll a car jack 4 tons	750	1
6 Ordinary grease gun	50	1
7 Electric grinder w/wire wheel	400	1
8 Electrical tool kit	125	1
9 Wall plug lights	30	1

